

► Fòrum Social d'Atenes

Roda el món // Pàgina 18

Durant aquest cap de setmana s'ha desenvolupat a Atenes l'última trobada europea d'entitats socials. S'hi han fet debats, accions, jornades i manifestacions.

► Operació Estany

Què es cou // Pàgina 22

S'està organitzant pel proper dissabte 13 de maig un festival musical en solidaritat amb els represaliats del Comando Dixan, dels que exigeixen l'alliberament.

► FONA 2006

Expressions // Pàgina 24

Arriba una nova edició del Festival de Música Electrònica Aborigen (FONA), la trobada anual de l'electrònica en català. Hi actuen grups com Ovidi Twins, Orxata Sound System o La Principal de la Nit.

setmanari de comunicació directa

núm. 4 // 10 de maig de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Repsol acumula denúncies per corrupció a Bolívia

» De dalt a baix
// Pàgines 3 a 5

LA DIPLOMÀCIA DEFENSA L'EMPRESA TOT I LES DENÚNCIES PER CONTRABANDISME

Més de 3.000 policies van entrar a sang i foc a San Salvador de Atenco, Mèxic. Imatge del passat dijous 4 de maig

» Roda el Món // Pàgina 19

Massacre silenciada a la capital mexicana

Dues noies de Barcelona varen ser detingudes, torturades i deportades

La localitat mexicana de San Salvador de Atenco, va viure la setmana passada una de les actuacions més brutals que es recorden per part de la policia mexicana. Més de 3.000 agents enviats pel govern van assaltar la població després d'una revolta de venedors de flors a qui havien impedit col·locar les seves parades. Els fets van anar creixent com una bola de neu. La població d'Aten-

co es va solidaritzar amb els venedors, des dels actes de L'Altra Campanya zapatista també es va fer una crida per donar suport. Finalment l'Estat mexicà va optar per entrar a la població casa per casa, matant un menor d'un tret, torturant desenes d'homes i violant moltes dones. L'ambaixada espanyola a Mèxic i el ministre d'Exteriors mexicà han intentat minimitzar els fets.

TESTIMONI DE MARIA SOSTRES I CRISTINA VALLS

“Van fer el que van voler amb nosaltres, però la gent d'allí va patir molt més”

» Entrevista // Pàgina 28

» Així està el pati // Pàgina 9

Un Congrés del Món Rural sense pagesos

Des del Departament d'Agricultura fa mesos que s'està organitzant el Congrés del Món Rural. Durant la celebració de l'esdeveniment que tingué lloc el cap de setmana del 5 al 7 de maig es va poder veure el desencontre entre molts agricultors i l'administració, però també amb l'actual direcció de la Unió de Pagesos. Els acusen d'haver-se burocratitzat i actuar a distància de la pagesia real. El congrés estava patrocinat per grans multinacionals agroalimentàries com Nestlé, Gallina Blanca o Danone. La presència de pagesos va ser mínima. A les portes del recinte sí que hi eren per protestar davant el que consideren un muntatge partidista. Entre ells hi havia Pep Riera, un dels històrics fundadors de l'antiga Unió de Pagesos.

» Així està el pati // Pàgina 10

Les màquines destrossen les masies resistents de l'illa d'Eivissa

Tal i com vam avançar des del setmanari DIRECTA, una gran dotació de membres de la Guàrdia Civil estaven a punt la setmana passada per assaltar les masies més simbòliques de la resistència popular contra la construcció de l'autopista d'Eivissa. Finalment, el passat dimecres al matí i sota una intensa pluja, Ca na Palleva i Can Malat van rebre la visita de les excavadores. Poques resistents i sensació de molta impunitat.

Editorial

El dret de Bolívia a decidir

La decisió del govern bolivià de recuperar els recursos hidrocarburífers del seu país per als seus ciutadans ha despertat una onada de crítiques, des de la indignació a la sorpresa, entre la classe política, empresarial i mediàtica espanyola. La indignació es pot arribar a entendre, clar, en la lògica del lladre que s'enfada perquè ja no el deixen robar més. Però i la sorpresa? Això costa una mica més, doncs aquesta era una mesura anunciada per Evo Morales abans i després de guanyar les eleccions. O és que potser tenim tan interioritzat el costum que els polítics no compleixin les seves promeses que causa estupor quan n'hi ha un que sí ho fa. Fins i tot, potser pensaven que el nou govern també es deixaria atrapar en el remolí d'amenaques, corrupteles i almoines habitual fins ara als governs llatinoamericans. Fins i tot podrien arribar a pensar que en tindrien prou amb uns collarets de colors, al cap i a la fi són indis.

Però sembla que el gir Bolívia no és simplement estètic. Els seus pobles van escollir un govern per a que canviés les coses i aquest sembla disposat a fer-ho. I aquesta és una decisió que recau sols en els i les bolivianes. Les amenaces, velades o no, del govern espanyol o qualsevol altre, sobren.

I potser també nosaltres haurem de dir-hi alguna cosa i demostrar que rebutgem l'actitud imperialista del "nostre" govern, i, ja de pas, exigir, també aquí, que els polítics compleixin alguna vegada les seves promeses.

Pensem, doncs existim

Eufòria culé

✉ **Jesús Hita**
/publicitat@setmanaridirecta.info/

Són les dues de la matinada i fa unes hores que el F.C. Barcelona ha guanyat la Lliga. Des del carrer pugen els claxons dels cotxes i fa uns minuts sortien per la televisió les mateixes imatges de la Rambla de Canaletes que a les últimes celebracions. El Barça, aquesta multinacional, que a més a més, és un club esportiu, torna a desfermar el furor col·lectiu.

No amago la meua alegria relativa, perquè de la manca d'emoció d'aquest títol no puc extreure altre cosa però, no puc deixar de sorprendre'm pels detalls d'aquest moment. Per exemple, que hi hagi gent que es gastarà els diners en una entrada que a mi em costa reunir dos, tres, o quatre mesos; persones que o bé els hi sobren els calers o que sacrificaran les vacances i alguna

Basem la nostra satisfacció en els èxits de tercers

cosa més. No puc entendre que la gent es passi tot un dinar parlant exclusivament de futbol o que alteri el seu ritme habitual i es tregui hores de son per anar a rebre els campions.

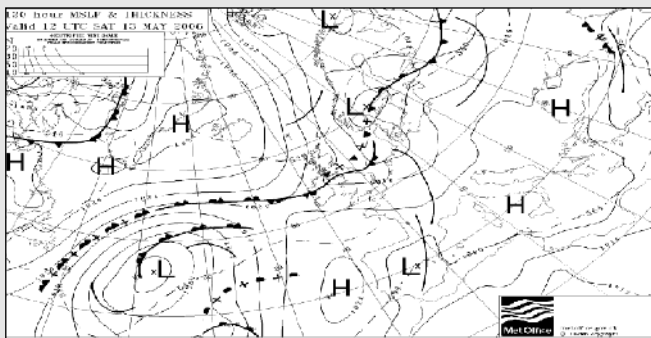
Algunes argumentaran la meua acidessa adduint que tinc demofòbia i que les masses esbojarrades no lliguen gaire amb el meu caràcter. De totes maneres hi ha límits que no puc superar i que demostrarien que les persones basen cada cop més la seva satisfacció en els èxits de tercers persones amb les quals només tenen el vincle dels mitjans de comunicació. El cas de l'automobilisme és encara més paradigmàtic. Un

esport al que poca gent prestava atenció, sense tradició, esdevé de cop i volta un focus d'atenció indiscutible en bars i telediaris. I podem parlar de molts altres espectacles que provoquen un consum adictiu i que anul·len la imaginació i la creativitat, com ara certs concursos de televisió o les ultimíssimes tecnologies de la comunicació i la imatge.

Tothom busquem moments per desconectar del món real i utilitzem amb asiduitat els serials televisius, els jocs d'ordinadors, o, les més sofisticades el cinema o la lectura, aficions aquestes que a més a més fan pensar.

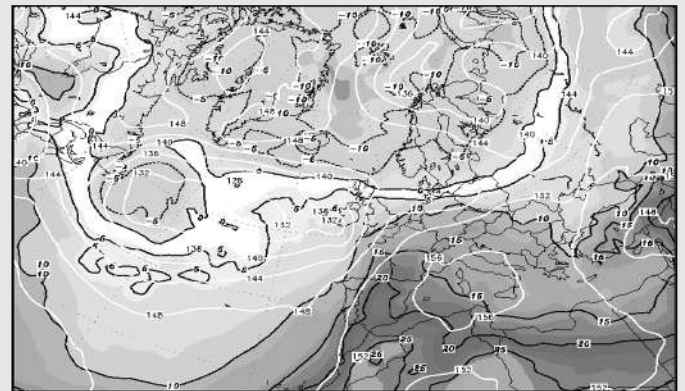
M'agrada veure i jugar al futbol i aquest estiu espero veure el Mundial a la terrassa de casa amb els amics. Serà l'excusa per passar una estona agradable. Això sí, no penso perdre el cul ni pel Barça, ni per les seleccions catalanes, ni pel Fernando Alonso. ☺

Temperatures amunt

Dissabte a migdia un front d'instabilitat pot provocar tempestes al pirineu

Les temperatures seguiràn pujant durant aquesta setmana. Un fluxe de vents del sudoest conduirà fins a Catalunya una bombolla càlida des del nord d'Àfrica. Els cels romandran assoleïats en general. A les comarques del pirineu i prepirineu de Lleida hi haurà tempestes durant les tardes del cap de setmana. Entre el 15 i el 17 de maig es podria arribar als 30 graus a molts punts de Catalunya. A la dreta podem veure la bombolla que a 1500m tindrà 20° positius.

Bombolla d'aire càlid que dimarts al migdia envairà la costa occidental mediterrània

Com s'ha fet?

La darrera setmana vàrem tenir una reunió amb els tècnics de preimpresió de la rotativa on editem el setmanari DIRECTA per tal de millorar la qualitat de la impressió, sobretot pel que fa a les fotografies en color. I és que, en la qualitat de la imatge intervenen diversos factors que en fan un tema delicat i que es mereix un tractament acurat. En aquest procés té tanta importància el treball original de la fotografia, l'adequació al mitjà imprès que es fa a la redacció com l'experiència i la precisió de l'impressor. Pel que fa als dos primers passos, a més d'un bon coneixement tècnic dels programes de tractament digital de la imatge, és important disposar d'uns bons equips informàtics. Per a això fan falta calers i, de moment no en tenim gaires. I pel que fa a la feina de l'impressor, cal tenir en compte que amb tirades petites, com és el cas, la cal·libració del color és més complicada, perquè és una tasca que es fa *in situ* mentre s'imprimeixen els periòdics, i DIRECTA s'imprimeix en menys de 15 minuts.

Es va decidir el tema de l'editorial davant l'allau de notícies i opinions que es posicionaven clarament a favor de Repsol, tant des dels partits oficials com des de l'establishment mediàtic. Per la portada ens hem debatut entre un titular més d'opinió, del tipus "Els poders fàctics es posicionen a favor de l'expoli de Repsol a Amèrica Llatina" i un altre més informatiu, que finalment és el que hem cregut més adient perquè, a més que la qüestió ha estat obviada als mitjans, dona arguments a aquelles persones amb una opinió crítica vers la multinacional.

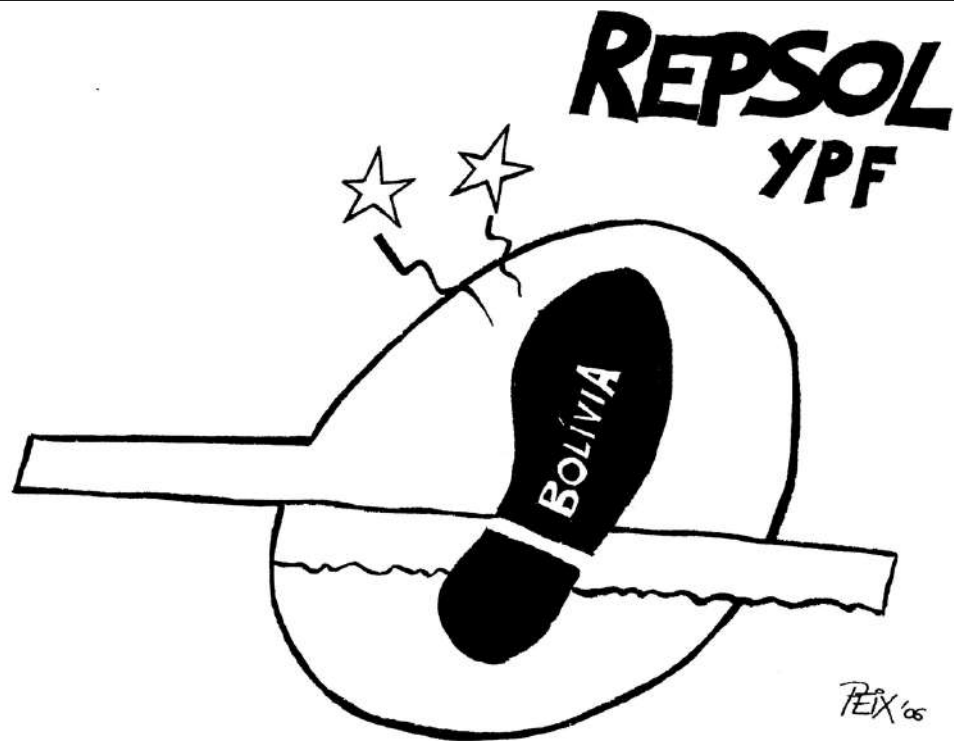
Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa i Jesús Hita

REDACCIÓ
De dalt a baix: Marc Gavalà i Guillem Sánchez * Impressions: Mariona Ortiz i Laia Alsina * Així està el pati: Jesús Rodríguez * Roda el món: Guillem Sánchez * Observatori dels mitjans: Albert Martínez * Espais emergents: Enric Borràs * Què es cou: Gemma García * Expressions: Roger Palà i Lèlia Becana * La graella: Berta i Francesc

FOTOGRAFIA
Regino Hillera, Jose Expósito, Pau Coll, Edu Bayer
IL·LUSTRACIÓ
Franchu Llopis
CORRECCIÓ
Lluís López Fructuoso
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Joan Andreu Moll i Dani Montserrat
SUBSCRIPCIONS
Laia Gómez

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL 9 DE MAIG

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- **Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

REPSOL YPF OPERA EN 32 PAÏSOS:

El Kazakhstan, l'Iran, Indonèsia, el Marroc, Algèria, Líbia, l'Àrabia Saudita, Sierra Leone, Guinea Equatorial i quasi tots els països de l'Amèrica Llatina. A Europa té sucursals, a més de l'Estat espanyol, a Portugal, a França, a Itàlia i a Dinamarca_

» Té unes reserves estimades de quasi 5.000 milions de barrils de petroli_

» Sols a l'Estat espanyol, el conjunt de les seves refineries emeten 13.950.000 tones de CO₂, 144.672 tones de SO₂ i 25.878 tones de NOx_

3.120 milions d'euros
va guanyar el 2005, un 29,2% més que l'any anterior i tot un rècord per a la companyia_

BOLÍVIA // EVO MORALES NACIONALITZA ELS HIDROCARBURS

Bolívia contra Espanya?

☞ **Gonzalo Díaz Ardaya**

/La Paz/

Semblaria que aquest és el sentiment que el Govern i els mitjans de comunicació de l'Estat espanyol miren de despertar entre la ciutadania. Ara, un "petit país", el segon més pobre de l'Amèrica Llatina després de la miserable Haití, acaba de determinar que la poderosa Repsol YPF ha de tornar a l'Estat totes les reserves de petroli i de gas dels camps que encara segueix explotant i, en els pròxims 180 dies, haurà d'acceptar les noves condicions de vinculació amb l'Estat bolivià, que es convertirà en el propietari absolut de tota la seva riquesa d'hidrocarburs i en l'operador de tota nova exploració, explotació, transport, venda i industrialització.

Repsol pagava els nous tributs amb xecs que duïen el segell de "Protesto"

Aquest és, sens dubte, un cop contundent, encara que no inesperat, als interessos de Repsol que del 1997 al 2002, quan es va promulgar la nova Llei d'hidrocarburs, ha estat saquejant el gas i el petroli bolivians, deixant per al país només un 18% de les regalies que generaven els volums que "deia" (mai no hi va haver cap control per part de Bolívia) que exportava. Curiosament, el seu comprador principal era Repsol YPF de l'Argentina, que, al seu torn, ho venia a Repsol Xile, a pesar d'una virtual prohibició boliviana, a causa del litigi centenari amb el poble xilè des que en una guerra se li va annexionar tot el seu territori marítim i va deixar el país sense accés a l'oceà Pacífic.

Una història conflictiva

Si hem de ser sincers, a Bolívia no es professa gaire simpatia a Repsol YPF. Entre altres coses, per la seva actitud a partir del maig de 2005, quan el Parlament bolivià va aprovar la nova Llei 3058, i es va instituir un nou impost del 32%, que, sumat al misèrrim 18% de regalies, l'obligava a pagar un 50%. Llavors Repsol va començar una campanya d'enèrgiques protestes dels mitjans de comunicació propietat d'empreses estrangeres i sempre al seu servei (encara que hi treballassin periodistes i direc-

La recuperació dels hidrocarburs és una demanda que té molt consens a la societat boliviana

tors bolivians); i, encara més enllà, pagava els nous tributs amb xecs que duïen el segell de "Protesto", com una forma de manifestar el seu desacord amb la llei, al marge de les amenaces de possibles judicis en tribunals internacionals.

Poc temps després es va descobrir que Repsol havia registrat com a seves, a la Borsa de Nova York, les reserves de gas natural que controla al sud del país. Això era una maniobra il·legal segons la Constitució boliviana, que declara com a estatals i intransferibles els recursos naturals existents mentre romanguin sota terra. Aquesta és una clàusula que ni els governs més ultraliberals i corruptes es van atrevir a modificar. A més de la denúncia boliviana, un grup d'advocats nord-americans va presentar una demanda col·lectiva en representació dels accionistes que van comprar els actius inflats enganyosament.

A això, s'hi ha de sumar el procés penal que se segueix contra la seva filial Andina per contraban de carburants, i que va ocasionar una breu estada a la presó del seu president a Bolívia, amb la inexplorable intervenció del Ministeri d'Exteriors espanyol, que va protestar pel tracte rebut per part de la justícia boliviana.

Tot i això, i sempre minimitzant errors i delictes, el 4 de

Evo Morales va comunicar els seus plans al Govern espanyol durant la seva gira per Europa

març passat, Antonio Brufau Niubó, conseller executiu mundial de la petroliera, va anunciar al president del país andí, Evo Morales, no sols la seva disposició a seguir operant a Bolívia segons les línies que disposi el

seu Govern, sinó la intenció de reiniciar i multiplicar les seves inversions al país, associada a YPFB (empresa petroliera pública), tal com obligarien les noves lleis que s'estaven pre-parant.

Una decisió anunciada

En aquest context és inexplicable la sorpresa de Repsol i, especialment, del Govern espanyol (el ministre Moratinos ja ha anunciat l'enviament d'una delegació política a Bolívia), perquè sabien que inevitablement, en algun moment, Bolívia anava a recuperar, o, si es prefereix, "nacionalitzar" tots els seus recursos. Ho anava a fer perquè així ho ordenava el referèndum vinculant celebrat al juny de 2004 (i convocat arran de la revolta massiva que

va expulsar el president Gonzalo Sánchez de Lozada, a l'octubre de 2003) i perquè així ho va anunciar el mateix Evo Morales permanentment durant la campanya electoral que el va dur a la presidència, i així ho va comunicar al Govern espanyol durant la seva gira per Europa al gener passat, abans de la presa de possessió.

En lloc de reclamar per una legítima decisió de Bolívia, els nostres "pares" espanyols podrien dedicar més atenció a respectar els migrants bolivians que maltracten i rebutgen als seus aeroports. Els pocs euros que poden guanyar realitzant les feines més humiliants a l'Estat espanyol haurien de ser una minúscula devolució de tota la plata que es van endur de Potosí, no els sembla? ☞

Recuperar els recursos naturals és tasca de tothom

Fragment del missatge a la nació del president de Bolívia, Evo Morales Ayma, el 1r de maig

«Hem arribat aquí en aquest dia històric, un dia important per complir el sentiment, el plantejament del poble bolivià, que és la nacionalització dels recursos naturals i dels hidrocarburs. A partir d'aquest moment, a partir d'aquesta data, queden naciona-

litzats tots els hidrocarburs en el territori nacional. És obligació, no sols del Govern nacional, sinó de totes les forces vives del país, és una tasca de les nostres autoritats locals municipals, tasca de les nostres autoritats departamentals, de tothom, assumir aquesta defensa i aquesta recuperació d'un recurs natural.

Si hem arribat fins on hem arribat com a president, ministres,

parlamentaris que vénen fonamentalment dels pobles indígenes originaris, volem dir: no venim amb la venjança; arribem aquí per a l'esperança del poble bolivià i la propietat dels hidrocarburs, dels gas natural que passen a partir d'aquest moment a mans de l'Estat bolivià. Sota el control del poble bolivià, és la solució dels problemes econòmics, dels problemes socials, del nostre país.»

En els últims deu anys hi ha hagut desenes d'accidents en les petroquímiques del grup a l'Estat espanyol:

- >> GENER DE 1984: cinc morts a la factoria de Petronor a Biscaia
- >> MAIG DE 1995: tres ferits per una explosió a la refinaria de CEPSA a Tenerife
- >> JULIOL DE 1996: un mort per la deflagració produïda a la refinaria de Repsol-Butano al port de Barcelona
- >> 7 D'ABRIL: Quatre ferits per l'explosió d'una refinaria a la Corunya
- >> Sols a Puertollano (Ciudad Real) han patit sis accidents greus amb dotze morts

BOLÍVIA // UN PROCÉS QUE VE DE LLUNY

Una revolució de nova generació

La victòria electoral d'Evo Morales obre la porta als canvis socials, però aquesta seria impensable sense les revoltes populars de l'inici de la dècada

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La imatge simbòlica de les forces policials i militars bolivianes entrant als pous de gas i de petroli sota les pancartes amb el lema "Nacionalitzat. Propietat dels bolivians" ha fet tornar Bolívia a les primeres planes de la premsa mundial. I sembla que només a partir d'aquest punt comença a saber-se que a Bolívia s'està produint una revolució.

A Bolívia hi ha l'estesa convicció que la recuperació dels hidrocarburs és l'única sortida a la pobresa

Però la revolució boliviana no va començar aquest primer de maig, sinó que ve de més lluny. La seva prehistòria es remunta al principi dels anys noranta, a les caloroses selves del Chapare, quan els cultivadors de coca van decidir resistir-se a l'eradicació forçosa d'aquest cultiu (pedra angular de la cultura i de l'economia tradicional andina) ordenada des dels despatxos de Washington. Llavors va començar una llarga guerra de marxes, de vagues de fam i de bloqueigs, i també de militarització, de repressió constant i d'actes insurgents amb centenars de morts. També llavors, a l'abric de les assemblees sindicals, es decidiria fundar un instrument polític popular, que garantís la participació política de camperols i d'indígenes que els partits polítics tradicionals (s'anomenessin d'esquerrers o de dretes) no permetien. Va ser el naixement del Moviment al Socialisme (MAS), que ràpidament s'estendria per tot el país amb les banderes de la dignitat nacional, de l'orgull indígena i de la recuperació dels recursos naturals per millorar les condicions de vida de la població.

Les guerres de l'aigua i del gas
Però la definitiva posada en escena va ser la revolta de la població de Cochabamba (tercera ciutat del país) contra la privatització del seu servei d'aigua potable, al febrer de 2002. Això es convertiria en la primera victòria llatinoamericana davant d'una multinacional i marcaria un canvi en la percepció que la població tenia

del neoliberalisme. A partir d'aquell moment, deixaria de ser un "fenomen natural inevitable" per tornar-se "conseqüència política modificable políticament", segons Ramiro, de la xarxa juvenil Tinku. Fruit d'aquesta consciència esclataria a l'octubre de 2003 una revolta de caràcter nacional en protesta per l'intent de vendre el gas de les reserves bolivianes a les multinacionals a preus molt per sota del mercat internacional; aquests fets acabarien amb més de 60 morts i la fugida del llavors president Gonzalo Sánchez de Lozada.

Des de llavors a Bolívia hi ha l'estesa convicció popular que la recuperació dels hidrocarburs, fins ara sota control de multinacionals, i la seva industrialització en territori nacional és l'única sortida a la pobresa i al subdesenvolupament. Aquesta va ser la principal promesa electoral del MAS, que va capitalitzar, tot i no ser-ne l'únic participant, la revolta de 2003 i una de les principals raons de la seva victòria.

Una decisió anunciada

Així doncs, la decisió governamental que tanta "sorpresa" ha causat en l'àmbit internacional és un fet àmpliament esperat. Era el primer punt del programa del MAS, a més d'una demanda hegemònica de la societat boliviana. Havia estat comentada per Evo Morales durant la seva gira europea del gener, i les multinacionals n'havien estat informades.

De fet, no és més que un altre pas en el camí que el Govern bolivià ha iniciat cap al desenvolupament del país. Aquest procés està estretament lligat a la integració econòmica, social i política que s'està gestant a l'Amèrica Llatina. No és casual que un dia abans de l'anunci de la nacionalització Evo Morales es reunís a l'Havana amb Hugo Chávez i Fidel Castro per adherir-se a l'Alternativa Bolivariana de les Amèriques (ALBA), projecte que tracta de ser un contrapès a la neoliberal ALCA.

Dies després es tornaria a reunir amb Chávez, Lula i Kirchner per acordar la creació de "l'oleoducte del sud" (molt criticat per organitzacions mediambientals, per cert), en un altre pas cap a la integració energètica, que ve després de la integració informativa (amb Telesur) i precedeix la financera (amb el projecte del Banc del Sud), en una via que tots els analistes entenen com l'única per superar el subdesenvolupament i la dependència dels EUA. ☐

Es pretén que els beneficis dels hidrocarburs es destinin al desenvolupament del país

Allau mediàtica

El principal diari de Bolívia es diu *La Razón*, i allà és conegut com "el diari de Repsol". De fet, la intuïció popular no s'equivoca de gaire, ja que *La Razón* és propietat del grup PRISA, que al seu torn és propietat del Banc Bilbao Vizcaya, que al seu torn és un dels principals accionistes de Repsol. La que sembla que falla és la nostra intuïció perquè aquí *El País*, també del grup PRISA, és considerat un diari d'esquerrers. D'esquerrers fins que es toquen els interessos de l'amo,

ja que el paper que hi ha tingut el rotatiu ha estat ben galdós. Segons l'editorial del 3 de maig, titulat "Malas formas de Evo", al marge dels punts que no són certs (com el fet que no hi ha hagut negociacions), l'única preocupació del diari són la "seguretat jurídica" i "recuperar les inversions". El primer cas sobta quan mai no s'han preocupat per la "seguretat jurídica" davant les denúncies dels delictes de Repsol, ara investigats per la justícia boliviana, i

que van des del contraban fins a l'estafa documental.

Respecte a les inversions, principal preocupació de tots els mitjans espanyols, en cap cas no s'hi esmenten els beneficis ja obtinguts per la multinacional, que superen les primeres amb escreix. Al principi de la dècada, es va fer famosa una afirmació dels directius de Repsol davant els seus accionistes: "Per cada dòlar invertit a Bolívia en guanyem 10".

» Durant la crisi argentina del 2002, Repsol va guanyar 2.096 milions de dòlars, la meitat dels quals, per les seves operacions al país austral _

» Les activitats de Repsol afecten els pobles indígenes TACANA, XIMAN, GUARANÍ, TAPIETE I WEENHAYEK _

» El 1995 els consorcis internacionals Enron-Shell, BP-Amoco i Repsol YPF es van repartir els Jaciments Petrolífers Fiscals Bolivians (YPFB) per només 835 milions de dòlars. L'impost per regalies va ser reduït d'un 50% a un 18% <<

Els forats negres de Repsol a Bolívia

✉ **Marc Gavalda**

Repsol va començar a operar a Bolívia l'any 1994 a través d'un contracte de risc compartit. L'any 1999, amb la privatització de l'argentina YPF, va prendre el control d'Andina S.A., empresa resultant de la capitalització de l'estatal, Jaciments Petrolífers Bolivians.

En total, opera en cinc milions d'hectàrees. L'any 2006, Repsol ha estat denunciada pel fet d'inscriure les reserves bolivianes a Wall Street com si fossin seves. També s'enfronta a un procés judicial per contraban de petroli valorat en vuit milions d'euros.

Aquests fets han rebut cobertura mediàtica internacional. Però, en deu anys, Repsol ha acumulat un nodrit historial de conflictes al país andí, els quals ha sabut manejar, de moment, amb total impunitat. Els resumim a continuació.

CONFLICTES:

1. El Alto

La guerra del gas, a l'octubre de 2003, amb un saldo de 67 morts, va ser motivada per la negativa popular que Repsol exportés gas als Estats Units a través de Xile.

2. Villa Tunari

L'any 1998, l'Ajuntament va pescar in fraganti un camió de Repsol abocant residus de perforació al riu Putintiri.

3. Pou Surubí D

El 30 de juny de 2005 una deflagració de gas que Repsol ventejava il·legalment va cremar tres pescadors, dos dels quals van morir.

4. Bloque Rurrenabaque

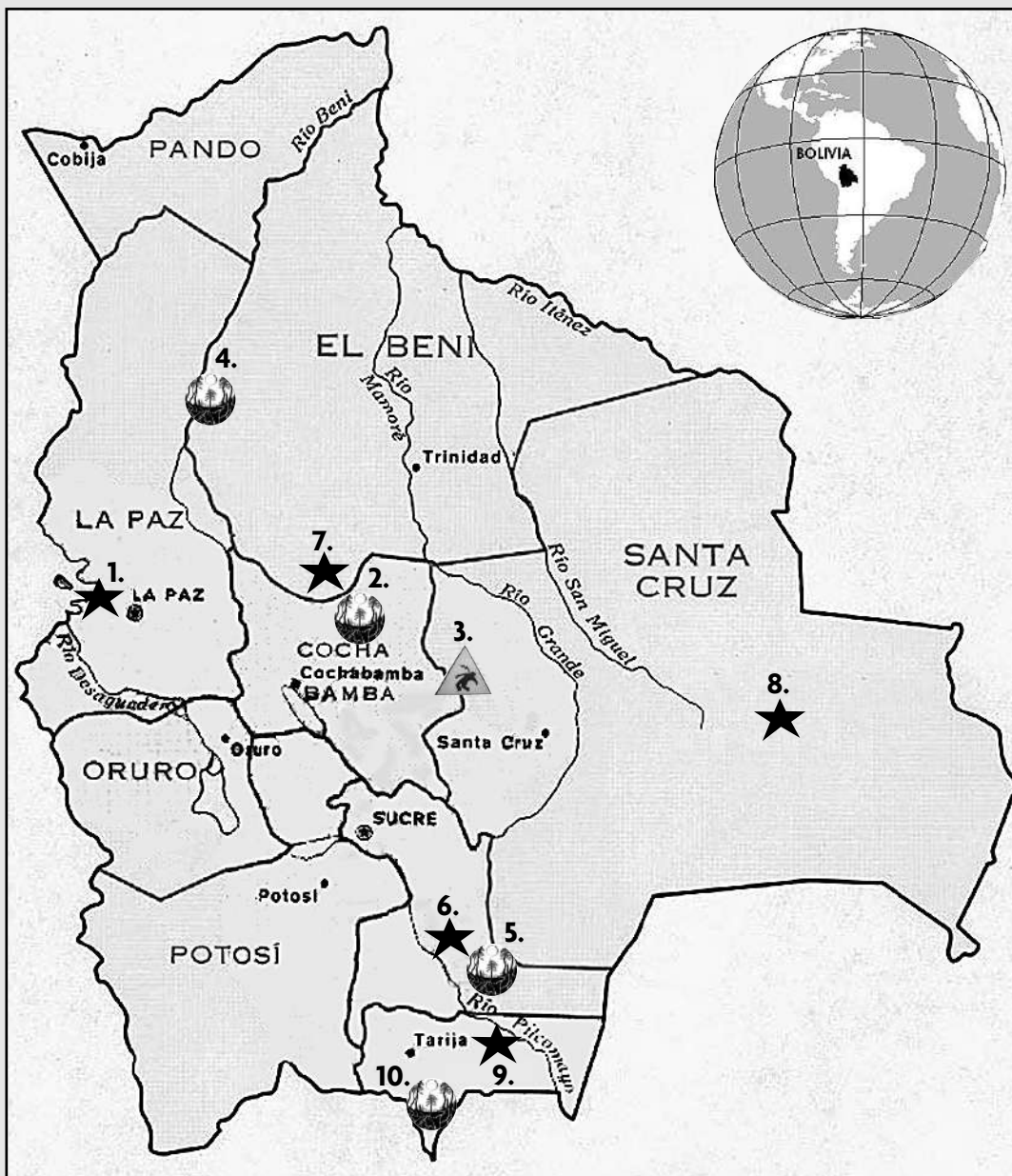
Envaeix la Reserva de la Biosfera Pilon Lajas, el Parc Madidi i els territoris de les ètnies tacana, ximan i mossetena.

5. Campo Margarita

Les reserves més grans de gas sec del continent han estat denunciades per l'Assemblea del Poble Guarani del TCO Itika Guasú per contaminació, soroll, atropellaments i utilitzar-los de propaganda.

6. Tentayapi

Comunitat ava-guaraní que ha expulsat Repsol del seu territori, que hi havia ingressat sense consentiment.

7. TIPNIS

Territori Indígena Parc Nacional Isiboro Sécure. L'any 1998, 50 comunitats de cocalleros van bloquejar durant dues setmanes l'ingrés a Repsol.

8. Gasoducte Bolívia-Brasil

De 3.000 km, propietat de Shell i Petrobras, envaeix comunitats guaranis, xiquitanes i aïorees. La construcció va ser militaritzada. Repsol exporta gas al Brasil per aquest gasoducte.

9. Weenhayek

Ètnia pescadora del riu Pilcomayo, ha rebutjat recentment l'ajuda econòmica de Repsol, perquè se senten enganyats.

10. Pou Madrejones

El 2000 va incendiar-se durant tres mesos. Repsol va quedar impune.

DADES:

CONTRACTES:

» 25 blocs d'exploració i producció (500 milions m³)

DURADA:

» 40 anys des del 1995

EMPRESES:

» Andina S.A., Repsol, YPF, Maxus i Pluspetrol

INVASIÓ TERRITORIAL:

» 7 parcs nacionals
» 17 territoris indígenes

GASODUCTES:

» Gasoducte Yacuiba Rio Grande (500 km)

BARCELONA // Es prepara una campanya coincidint amb la Junta d'Accionistes

S'organitza la solidaritat amb les víctimes de Repsol

Campanya "ContraJunta d'afectats"

✉ **ContraJunta d'Afectats de Repsol**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La nacionalització d'hidrocarburs a Bolívia ha fet saltar les alarmes del lobby empresarial en el Govern espanyol. L'excusa que justifica aquesta acèrrima defensa és la suposada identitat espanyola de Repsol, venuda fa més d'una dècada pel Govern del PP durant el procés de privatitzacions de les empreses públiques. Però ningú no ha recordat al Govern que les accions de Repsol

cotitzen en borsa i han estat adquirides, en un gran percentatge, per fons de pensions dels EUA.

Si el Govern s'oblida dels danificats per les actuacions d'aquesta transnacional, no així la societat civil. D'aquesta ha nascut la proposta anomenada "ContraJunta d'afectats", impulsada pel col·lectiu Repsol Mata, campanya paral·lela a la junta d'accionistes. Té la finalitat que els socis de Repsol s'assabentin de les denúncies d'homicidis, de desplaçaments de poblacions i de desastres ecològics que pesen sobre l'empresa a l'Amèrica Llatina i

Les responsabilitats que s'imputin a la companyia en el futur seran sufragades en detriment dels dividends

a l'Estat espanyol. I que sovint "són silenciades a uns mitjans que reben molts diners de l'empresa en concepte de publicitat". Es vol recordar que les responsabilitats que s'imputin a la companyia en el futur seran sufragades en detriment dels dividends, i així provocar vendes d'accions i les seves corresponents devaluacions borsàries.

Aquesta campanya també recorda que "l'Estat espanyol es queda, en impostos, més de la meitat del preu dels hidrocarburs que es facturen al seu territori, per la qual cosa resulta hipòcrita criticar

l'actuació del president bolivià i defensar els accionistes de Repsol sense mostrar cap preocupació per la situació de la gent afectada".

Aquesta iniciativa, però, no es queda amb la denúncia, sinó que vol "transcendir el model energètic petrolier i avançar des d'ara cap a un decreixement econòmic, canviar el model de transport i construir alternatives energètiques autogestionades".

Més informació:

www.repsolmata.info

•repsolmata@moviments.net•

Impressions

Martí Marín Corbera. Professor

/opinio@setmanaridirecta.info/

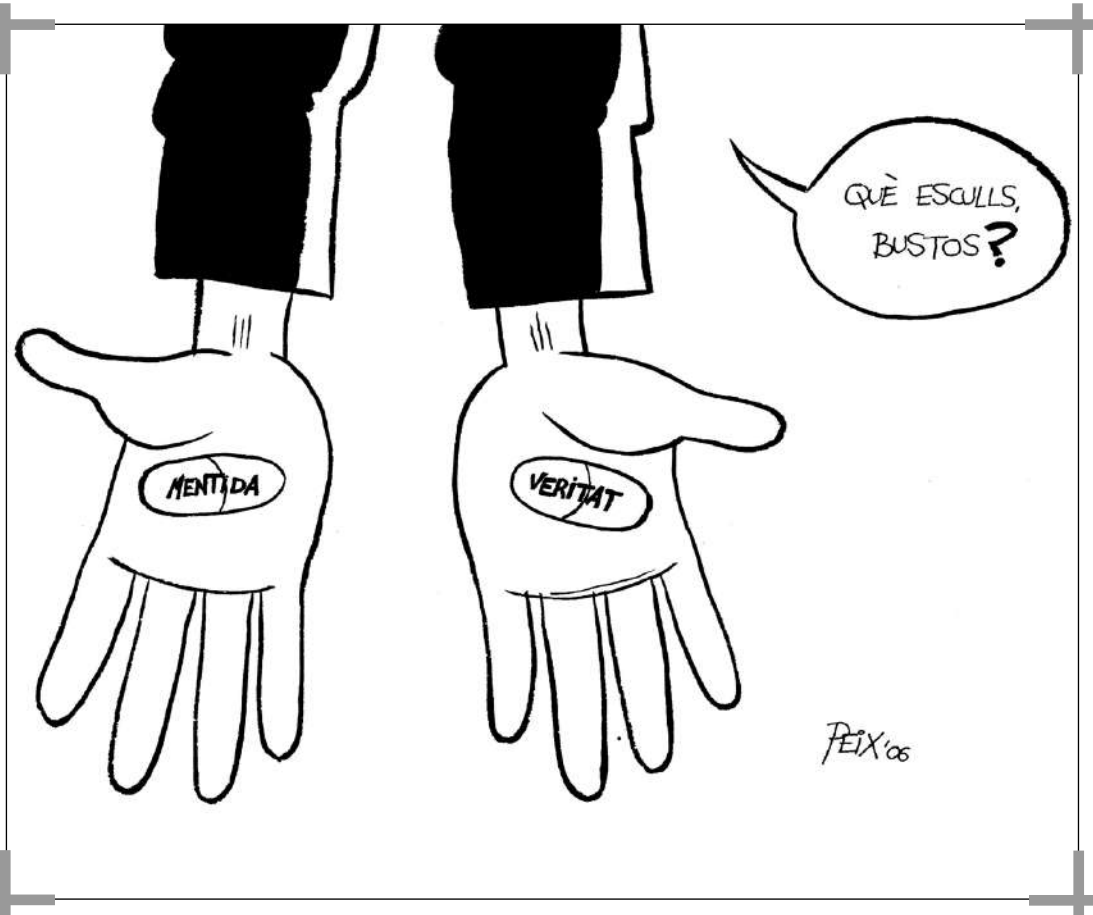
Matrix a Bustosland

Darrerament m'havia acostumat a pensar que l'"estil Bustos" de governar evolucionava. Sense fer-me moltes il·lusions, estava començant a pensar que, sense abandonar trets identitaris irrenunciables —com l'enderrocament de l'Euterpe sense tenir cap pla sobre què es vol fer amb la part pública del solar resultant—, el nostre alcalde i l'equip de govern que democràticament dirigeix —què hi farem!— havien decidit, almenys, de girar full respecte de l'estratègia de voler fer creure a la població que s'estaven enfrontant a un problema greu de violència juvenil —que ningú no ha vist.

Però heus aquí que el passat més de març compareixo com a testimoni de la defensa al que s'havia qualificat com un judici de tràmit: l'Eudald, jove organitzador de Barraques, havia estat acusat per membres de la policia

local d'una agressió —no publicada en cap mitjà i sense conseqüències conegudes— el matí del dilluns de la Festa Major de 2004 a la Bassa de Sant Oleguer. De tràmit, perquè resultava obvi que la denúncia s'havia fet en un clima tens —aquella festa major va ser moguda—, perquè l'Eudald havia estat precisament un dels responsables d'avisar la policia en cas d'altercats durant els tres dies de la festa —com constava a la llista de trucades del seu mòbil— i perquè només podia tractar-se o d'una confusió o d'un mal moment dels policies —que també són humans. Segons l'advocat que exercia l'acusació per part de l'Ajuntament tot es resoliria abans amb un pacte.

La meua sorpresa va ser enorme quan l'advocat municipal va comunicar a l'Eudald que el pacte havia de consistir en que es declarés culpable d'una agressió que no havia comès, tot acceptant una condemna de "només" 10 mesos de presó. Naturalment, no va acceptar: les úniques "proves" en contra seu eren les declaracions de dos policies municipals que asseguraven, l'un, haver estat víctima d'una empenta de l'Eudald al pit —que li va provocar una inexplicable lesió al braç— i l'altre haver-lo sentit cridar "a por él" en una —ridícula— incitació a la violència als demés joves que allí es trobaven banyant-se de forma irregular a la piscina. Al marge del fet —increïble!— que l'Eudald incités a ningú en castellà —l'expressió no té una clara versió catalana i l'Eudald, em sap greu dir-ho, té un accent castellà deplorable—, "l'acusat" va aportar tres testimonis —entre ells el

meu— de què les coses no havien anat pas així i que ell havia contribuït precisament a que la bretolada de quatre banyistes incontrolats no acabés en baralla.

La meua sorpresa va continuar quan l'advocat de l'Ajuntament va al·legar de forma vehement que havia demostrat (sic) la seva versió dels fets sense cap atenuant i que els testimonis que estàvem aportant eren del tot falsos. I va arribar al clímax quan, ara fa poques setmanes, la jutgessa va fer allò que alguns magistrats fan en aquest país, i que mai no passa a les pel·lícules

americanes —on l'acusat és "veritablement" culpable de delictes horribles—: considerar que la declaració dels policies era, en sí, prova suficient.

De cop havíem tornat al nostre Matrix particular de mesos enrere. A l'antiga vila d'Arraona, avui Bustosland, NeoManolo B., el (Re)Elegit —en aquest cas literalment—, tornava a lluitar contra les màquines de la kale borroka davant la indiferència d'uns ciutadans que no saben que la seva realitat és virtual i que només ell i uns quants resistents —com l'advocat

municipal i la jutgessa— es mantenen alerta contra l'engany. El mal és que quan es varen encendre els llums i vem sortir del cinema —de la sala penal, vull dir— l'Eudald tenia una condemna d'un any de presó gens virtual. Només ens queden dues sortides: mobilitzar-nos per a treure'ns de sobre —democràticament— aquest equip de govern a les properes eleccions o nominar-lo per l'òscar als millors efectes especials. Hauríem d'anar triant...

Tenim dues sortides: treure'ns de sobre aquest equip de govern o nominar-lo per l'òscar als millors efectes especials

Albert Botran i Pahissa. Membre MDT

/opinio@setmanaridirecta.info/

Més enllà del 18 de juny

El debat col·lectiu sobre com l'Esquerra Independentista havia d'abordar el referèndum del 18 de juny ha estat escàs, apressat per les circumstàncies i, en el fons, excessivament centrat en els resultats de la consulta, és a dir, en el nombre de vots negatius (o nuls) que es podien aconseguir. En àmbits formals o informals hem pogut sentir afirmacions com ara "cal fer descarrilar o tombar l'Estatut" o "l'únic vot practic és el No", les quals reflectien precisament un enfocament que es centrava fonamentalment en els resultats de la consulta més que no pas en altres objectius.

Segons el nostre parer, si bé els resultats poden ser impor-

tants, també és cert que són previsible (i ho eren més encara abans que es conegués el posicionament definitiu d'ERC), raó per la qual el moviment hauria de plantejar-se quins objectius polítics vol aconseguir amb la campanya del referèndum. Evidentment, cal mobilitzar el màxim de vots negatius, però hem d'anar més enllà d'aquest objectiu agitatori i afegir-n'hi d'altres de caire propagandístic i organitzatiu, que a la llarga poden resultar més rendibles per al moviment, sobretot si tenim en compte que la lectura dels resultats no serà transparent.

D'una banda, aquesta campanya ha de ser fonamental-

Si alguna virtut ha tingut el procés estatutari ha estat mostrar inapel·lablement que Espanya és estructuralment irreformable

ment propagandística, és a dir, un dels seus eixos ha de ser la difusió d'idees i/o arguments que ajudin a augmentar la consciència independentista de les classes populars. Per assolir aquest objectiu comptem amb una conjuntura molt favorable, perquè si alguna virtut ha tingut el procés estatutari d'aquesta part del país ha estat mostrar inapel·lablement per a qui en pogués dubtar que Espanya és estructuralment irreformable i que, per tant, no hi ha estacions intermitges (el federalisme que alguns havien somiat) en el camí cap a la sobirania plena.

D'altra banda, no n'hi ha prou de conscienciar les classes popu-

lars, sinó que cal organitzar aquesta consciència, ja que, altrament, corre el perill de dissipar-se o ser desviada. Per això aquesta campanya hauria de servir tant per establir les bases que permetin construir un ampli moviment popular que defensi sense embuts l'exercici del l'exercici del Dret d'Autodeterminació per a tota la Nació catalana, els Països Catalans, com per augmentar i consolidar les Candidatures d'Unitat Popular (CUP).

En definitiva, independentment dels resultats del referèndum, cal fixar l'horitzó més enllà del 18 de juny.

Barbara Biglia. *Psicologa*

/opinio@setmanaridirecta.info/

L'etern debat: per què volem espai només de dones?

Ea un parell de mesos un grapat de “noies’noies”, amb diferents inquietuds, van decidit okupar una casa al centre de Barcelona (Mambo), han treballat en ella i finalment han obert oficialment las seves portes per a una inauguració. Probablement, si en la convocatòria no haguessin explicat que la inauguració era només per “dones”, pocs o cap “home” s’hagués apropiat, així com passa en la majoria de vegades que com a feministes organitzem algun acte mixt. Però, com sempre succeeix quan les subjectivitats construïdes com a “dones” decideixen trobar-se entre elles, el fet de polititzar aquesta decisió comporta una sèrie de crítiques i acusacions que perviuen com a rèmores del passat.

Els col·lectius minoritzats, o sigui els que per una raó o una altra gaudeixen de una posició de poder subordinada en la societat o pateixen discriminacions, necessiten espais de trobada per a poder experimentar formes de relació, comunicació i creació no imbuïdes de

les típiques dinàmiques de dominació.

Per suposat, això no implica que aquests espais siguin lliures dels aprenentatges i de les influències culturals discriminatòries i que no calgui treballar en elles, emperò, contemporàniament, es configuren com llocs on (re)conèixer-se, diferenciar-se, experimentar, riure, debatre, trobar-se i repensar-se. Per al que fa referència als espais de dones i, contràriament al que se sol pensar quan no s’ha participat en ells, no es dediquen energies a pensar i debatre “com són de dolents els homes o els espais mixts” sinó a viure i experimentar noves maneres de relacionar-se.

I per què moltes “dones” senten la necessitat de fer-ho en espai separats? Perquè, encara que sigui una llàstima, seguim vivint en un món generitzat en el que les relacions de poder estan lluny de ser equitatives i els espais protegits permeten posar-se en joc d’una manera més profunda i col·lectiva.

La por que això sembla desencadenar està probablement relacionada per una banda amb el desconeixement i per una altra amb les resistències a les subversions de les relacions de gènere. La contínua referència a un suposat estat d’igualtat per a negar la necessitat d’algunes “dones” de trobar-se entre elles, és una manera de invisibilitzar les relacions de poder i de dominacions generitzades, racialitzades i sexualitzades que conformen les nostres relacions socials. De fet, com es construeix aquesta suposada igualtat? A la mesura d’uns

patrons d’home blanc heterosexual de classe mitjana, on les “altres”, no solament no hi cabem sinó que tampoc volem encabir-nos-hi. Al contrari, en lloc d’estimular la “igualtat” (tan semblant a la normalització) crec important apostar per a l’enriquiment de les diferències. En aquest sentit, per suposat, hem de replantejar-nos les construccions dicotòmiques generitzades i entendre que no són els atributs sexuals qui ens conformen com a membre d’un sexe o d’un altre. Dins del moviment feminista s’obre el repte de conjugar la necessitat de trobar-nos entre persones que han tingut experiències vitals semblants a las teves, per exemple havent estat

construïdes com a dones, sense reificar posicionaments generitzats ni discriminatoris, ja sigui per què les que es considerin dones han estat socialitzades com a homes o encara més per que les que aposten per a una identitat híbrida trenquin els dogmatismes dicotòmics entre allò masculí i allò femení. Aquest és un repte fonamental que no pot ser utilitzat com a excusa barata per a aquells que, “reificant-se” en la seva posició d’“homes” se sentin discriminats per no poder accedir a espais “de dones”. De fet, la història ens ensenya que, no obstant les feministes essencialistes hagin pogut ser discriminatòries amb les subjectivitats no inscrites en

base a suposades característiques naturals en el gènere femení (com les transsexuals), fa temps que el diàleg i l’amistat entre feministes amb o sense òrgans sexuals externs “feminitzats” és positiu i molt carinyós. Així que, en lloc de plantejar queixes i acusacions superficials quan grups socials com ara les “dones” s’organitzen i decideixen autònomament la seva forma de fer-ho, seria molt més constructiu que tots aquests “homes” preocupats per la deconstrucció de gènere i que se senten exclosos, s’activessin per a parlar de com la masculinitat imposada els afecta i els esclavitzava, prenent exemple de uns quants “nois” que ja han encetat aquest camí.

Els col·lectius minoritzats necessiten espais de trobada per a poder experimentar formes de relació

Ll. Brotons. Bomber

/opinio@setmanaridirecta.info/

Denúncies i calúmnies: un flac favor als nostres boscos

Arran de la denúncia presentada per l’associació tarragonina GEPEC, diversos mitjans de comunicació catalans han difós la notícia que especialistes dels bombers podrien ser els responsables de l’incendi de Vandellòs. A Catalunya se li planteja un important repte davant la problemàtica dels incendis forestals. El problema de fons és quin és el model de paisatge que ha de fer compatible la persistència i biodiversitat dels ecosistemes amb les necessitats de la societat.

Actualment Catalunya compta amb un reconegut bagatge sobre aspectes de comportament i ecologia dels incendis forestals. Les Jornades sobre Incendis Forestals i Recerca organitzades pel Centre Tecnològic i Forestal de Catalunya (juny 2003), ja recollien en les seves actes de cloenda les conclusions sobre el paper del foc en els ecosistemes mediterranis, fruit del treball de molts experts del país en recrea i gestió aplicada (CERTEC-UPC, CREA-UAB, GRAM-UB, UdG, UdL, IECC i del

mateix CTFC). La celebració a Barcelona (maig 2005) del II Congrés Internacional sobre estratègies de prevenció d’incendis al sud d’Europa va situar a Catalunya en l’agenda dels més de 200 professionals i estudiosos d’arreu que van assistir-hi i van fer merèixer a Catalunya la condició d’avantguarda europea en la gestió del foc.

Els Bombers GRAF conjuntament amb gestors del territori, com els Enginyers de Comarca, Consorcis de Gestió de PEINs o Parcs Naturals, han ajudat a obrir camí en la recerca de l’ecologia del foc i en la protecció del nostre patrimoni natural de la mà i en col·laboració amb universitats i institucions de renom i rigor científic, així com d’organitzacions socials del territori com les Agrupacions de Defensa Forestal (ADF), Federació Catalana de Caça i entitats de defensa del territori.

L’ús de les cremes prescrites com a eina de gestió d’aquest model de paisatge té el seu fonament científic. El foc tècnic és

una altra de les eines per gestionar els nostres ecosistemes i lluitar, ordenadament, contra els grans incendis forestals. Una opció valenta, lúcida i necessària i que pot tenir els seus riscos, però que no pot quedar hipotecada i paralitzada per unes acusacions fetes en calent, amb poc fonament i, ens sembla, amb massa ràbia.

El país no es pot permetre posar en dubte a la lleugera la feina d’aquest conjunt de profes-

sionals a la primera de canvi. Una feina de risc i de responsabilitat de la qual tothom es veu en cor d’opinar i, sobretot, de criticar. El model de paisatge que s’està buscant per integrar totes les demandes i voluntats de la societat obliga als gestors a no quedar-se quiets, implica treballar per aprendre, investigar a mesura que es gestiona, si no, no hi ha experiències per augmentar i contrastar els coneixements adquirits.

Ferits pel que s’ha dit aquests darrers dies des del GEPEC, pel rerefons de les acusacions i per les maneres amb què s’ha dit, ens atrevim a apel·lar a la consciència dels representants d’aquesta associació en el sentit de preguntar-se si compten amb els coneixements tècnics necessaris com per poder afirmar allò que afirmen. I en el cas que, en un lloable exercici d’autocrítica, puguin reconèixer que potser hi ha algú altre que pot tenir criteri, els convidem a que s’acostin a la feina d’aquest munt de gent que ara han menystingut. De ben

segur que hi seran benvinguts.

Segurament els mitjans de comunicació haurien pogut recollir altres declaracions des d’organismes i persones que contrastessin les informacions donades fins ara. Llavors el ciutadà hauria tingut l’oportunitat de valorar fins a quin punt s’ha pogut opinar alegrement d’un problema molt seriós, fins al punt de ridiculitzar i deixar qüestionat i en la indefensió a qui potser no s’ho mereix.

...ALGUNES ADHESIONS...

Ll. Brotons (CTFC); I. Oliveras (CREAF); D. Molina (UdL); P. Pons i F. Cordoba (UdG); J. Bartolomé (UAB); X. Úbeda, L. Outeiro i J. Real (UB); A. Alemany (Veterinari), N. Mira (Geògraf), J. Pujol (T. Medi Ambient), E. Pous (T.F. Consell Comarcal Ripollès); P. Frigola, A. Goñi, H. Rebollo, S. Farriol (E.C. DMAH); M. Rosell, D. Aliè i J.M. Valls (T.F. DMAH); J. Ribas (Regidor Medi Ambient), J. Pagès, M. Padilla, X. Castellarnau, M. Cabré, J. Blanco (E.T. Forestals); ...

A Catalunya se li planteja un important repte davant la problemàtica dels incendis forestals

Navegant per la xarxa

Construint mitjans

Si hi ha una crítica que repetidament sentim els moviments socials és la que fan aquelles persones convençudes que treballem sobre la destrucció de tot el que està establert sense construir res a canvi. Aquesta setmana Indymedia (barcelona.indymedia.org) posava de manifest tot el contrari... I alhora obligava a fer un exercici d'autocrítica...

L'1 de maig, Un llençava una proposta a l'aire, un debat entre dos diaris que intenten donar veu als moviments socials, Diagonal i Directa, i ho feia després de llegir un post que assegurava que "el diari El País no és d'esquerres". A partir d'aquí l'Un reflexionava: "Els diaris Diagonal i Directa tampoc són d'esquerres en un terme ampli de la paraula, sinó dels moviments socials. Són molt ben intencionats, però massa autoreferencials. Descriuen les coses com si tots els lectors fossin de la penya que pensa com jo. Espero que amb dosis d'auto-crítica i intel·ligència es puguin convertir en diaris d'esquerres per a un ús ampli i que poc a poc es vagin estenent".

La proposta del debat, va ser aplaudida per moltes. I les aportacions van anar creixent. Red Albert intentava anar més enllà: "Em sap greu, però estic parcialment d'acord amb aquesta idea de l'autoconsum intern de la Directa i el Diagonal. Però hem de ser els propis lectors i lectors qui passem de ser mers espectadors a ser actors. La comunicació implica bidireccionalitat i per això hem de ser crítics, però participatius, crítics però actius, crítics però propositius".

Pensador demanava concreció sobre els termes del debat: "Un bon diari ha de ser d'esquerres o ha d'informar? La informació té color polític?"

Mentrestant, en Pau qüestionava que "una primera tria que es planteja és si es vol un mitjà gestionat per el col·lectiu que el munta, que n'és el 'propietari' i defineix la línia editorial; o bé si es vol implicar diferents col·lectius per a que es facin seu el projecte i siguin els 'propietaris', amb un col·lectiu redactor que fa la feina".

I en Joan advertia que "a una persona que no estigui posada en els moviments socials li pot semblar que estan fets en un altre país. Per tant, trobo bé que surtin tots els temes: els coneguts i també els desconeguts, però introduint-los i contextualitzant-los molt perquè la gent ho pugui entendre. És només la meua opinió".

La seva i la de tothom mereixen ser escoltada, de moment, a la xarxa. La pissarra des d'on entre totes construïm nous mitjans.

AGORA Nord Sud

Davant del decret fet públic pel president Evo Morales nacionalitzant els hidrocarburs bolivians, els mitjans de comunicació catalans s'han bolcat a explicar els perjudicis que els sectors econòmics espanyols pregonen que tindran. Però sembla que ningú està disposat a fer certes reflexions en veu alta.

Cal reflexionar sobre la necessitat de donar suport a la legitimitat i legalitat de la mesura presa pel govern Bolívia. Un govern coherent amb els resultats del referèndum vinculant del 18 de juliol del 2004 i que compleix el promès durant la campanya electoral d'Evo Morales.

Cal reflexionar sobre el reconeixement del dret dels pobles i dels seus governs, democràticament electes. Governos capaços de gestionar tots els recursos naturals del seu territori i de fer-ho al servei dels interessos i necessitats del poble —en aquest cas el bolívia— amb un ús racional que no degradi l'entorn natural.

Cal denunciar les polítiques de privatització impulsades per les Institucions Financeres Internacionals (Banc Mundial, Fons Monetari Internacional, etc) que suposen una espoliació de les matèries primeres dels països empobrits.

Cal rebutjar les pressions exercides per les empreses multinacionals vinculades als hidrocarburs i transmeses per alguns mitjans de comunicació amb la finalitat de desautoritzar i deslegitimar la decisió presa pel govern bolívia.

I cal avergonyir-se davant declaracions com les de Miguel Angel Moratinos, Ministre d'Afers Estrangers i Cooperació, explicitant l'amença de qüestionar l'Ajuda Oficial al Desenvolupament al govern de Bolívia en cas de mantenir-se el decret de nacionalització, per considerar-lo contrari als interessos econòmics d'algunes grans empreses i capital financer espanyol.

Per tot plegat potser cal reflexionar sobre la necessitat d'animar el govern i el Poble bolívia a mantenir la perseverança per recuperar el seu dret a gestionar la riquesa natural del seu país. I això solidaritzar-nos i aplaudir la coherència amb la que ha actuat el president Evo Morales.

Vota lliure

Marc Roca Verdaguier / Terrassa

La nova conjuntura política, tot i que inestable i intensa, ens va portar a discutir i aprovar un bon Estatut el 30 de setembre del 2005 per part dels nostres representants polítics (un 89% del Parlament). Aquell projecte aportava un nou règim polític de relacions amb la resta de l'Estat espanyol. Les modificacions incorporades en el seu pas per Madrid (més d'un 64% de l'articulat modificat) han trencat la

No amb els nostres diners

Berta Navarro / Tortosa

Si estem contra les guerres no les hauríem de pagar. Les dades ho diuen tot. Fins el 2004 la despesa militar mundial anual era d'uns 900 mil milions d'euros, però aquest any, amb les campanyes militars dels Estats Units, ha augmentat fins al bilió d'euros.

I és que els diners dedicats a la guerra es podrien dedicar a altres finalitats. Un 3% del que actualment s'inverteix en despesa militar seria suficient, segons Nacions Unides, per reduir a la meitat la mortalitat infantil, abastar tot el món d'aigua potable i fer universal l'assistència mèdica primària.

Però no només es poden criticar els Estats Units. L'Estat espanyol va destinar l'any 2004 més de 5.200 milions d'euros al Ministeri de Defensa. Això equival a més de 42 milions d'euros al dia. Una bestiesa.

I els ciutadans hi hem de fer alguna cosa. Ara, com cada any, l'Agència Tributària envia l'esborrany de la declaració de renda i és el moment de posar a la pràctica l'anomenada objecció fiscal. Ara mateix aquesta objecció no és un delicte, ni suposa pagar més o menys impostos. Només es tracta de desviar diners de l'exèrcit a projectes socials. No és tant important la quantitat desviada com el fet de realitzar-la.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

unitat dels nostres representants polítics i, el què és pitjor, han faltat al respecte als seus representats, és a dir, al poble. Que tindrem nou Estatut —sigui com sigui—, ho sabem, i també sabem que és millor aquest projecte que l'Estatut del 1979. Ara bé, valia la pena perdre dos anys per arribar altre cop on érem amb uns lleugers canvis? Ens mereixem la falta de respecte que hem rebut per part dels partits polítics catalans (tots)? Amb un referèndum amb poca participació i guanyant el sí, ens mereixem estar hipotecats un quart de segle més? I, si no és així, haurem de tornar a passar per un altre debat llarg i feixuc d'aquí a pocs anys, amb tot el què això comporta de desgast i de pèrdua de credibilitat? Realment, hem de caure en el desànim i la impotència? O, podem actuar i fer quelcom amb vistes a un futur proper que sigui esperançador pel poble i d'una forma no partidista? Doncs, jo crec que sí. De cara al referèndum del 18 de juny hem de participar activament (no abstenir-se), sense impedir que les poques millores del nou estatut s'aturin o ens portin a un altre llarg procés estatutari (no votar no ni en blanc —sumats, tenen el mateix valor—) i no legítimar aquestes engrunes ni aquesta falta de respecte (no votar sí). Descartat tot això, només ens queda una opció: el vot nul (de qualitat).

Dit això, cal que la societat civil —única a la qual dono legítim

mitat, vist com han anat les coses— prengui una postura clara i unitària per aquesta opció. Només anant junts aconseguirem avançar. Per tant, em decanto per un vot actiu i amb visió de futur. Em decanto pel vot d'una campanya que ha sorgit a través d'internet: "Vota lliure, vota per la independència de Catalunya" (www.votaindependencia.org). Si aconseguim convertir el referèndum en un assaig de plebiscit per la independència —introduint a les urnes paperetes amb la inscripció "vull la independència de Catalunya"—, aconseguirem posar a l'ordre del dia dels programes polítics el dret de decidir, això és, el dret d'autodeterminació a través de la convocatòria lliure de referèndums —cosa que no preveu cap projecte d'Estatut dels què hem vist fins ara.

"Que a coisa mais bonita desse mundo é viver cada segundo como nunca mais..."

respostes verbals d'alguna de nosaltres ens van dir que quan estiguessim fora veuríem. Nosaltres erem unes 12-15 persones.

En abandonar la fira gran part de nosaltres teníem les bicis lligades prop d'on les furgonetes dels mossos. Mentre les deslligàvem s'aproparen uns 8 antiavalots i ens increpaven. Van escupir a la cara d'una noia i davant les protestes de la gent varen començar a empènyer detenint a una persona, després a una altra. Amb el merder van començar a aparèixer més antiavalots, en total uns 12. Es varen sumar dues patrulles de mossos, policies de paisà i els de seguretat privada de la FERIA.

Continuaven les protestes de la gent que estàvem allà, tothom barrejat i molt caòtic. Ens tiraven les bicicletes pel terra insultant, etc. Van començar a fer fora la gent a cops de porra i empentes fins que ens varen tenir lluny. Vam anar a veure que passava amb les dues persones detingudes, no ens varen voler informar. Ens deien que si estaven detingudes ja ens trucarien des de comissaria (que era el seu dret). Al cap d'uns minuts els van deixar anar i vam marxar a casa. Hi havia diversos testimonis que també protestaven quan passava tot i els mossos els hi deien que si no ens coneixien que circulessin que allà no hi feien res.

Violència gratuïta

Joan Molinero Sants, Barcelona

En tancar la fira d'abril de dijous passat, els antiavalots dels mossos ens van convidar a abandonar el recinte amb un to xulesc i algun insult de l'estil "iros de aquí guarros". Davant les

Així està el pati

» Pàgina 10
Les excavadores van entrar la setmana passada a les masies més emblemàtiques que resistien les obres de l'autopista d'Eivissa.

» Pàgina 13
La informació al voltant de les 42 persones ferides durant les càrregues a Canaletes durant la celebració del títol de Lliga ha estat minimitzada.

» Pàgina 16
El passat cap de setmana tingué lloc el Fòrum Social d'Osona. Un marc de debat local que aposta per "una altra comarca que és possible i necessària".

CATALUNYA // PATROCINAT PER TELEFÓNICA, NESTLÉ, LA CAIXA I DANONE, ENTRE D'ALTRES

Mínima presència de pagesia en els actes del Congrés del Món Rural

de Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Personal de protocol, funcionaris de vint-i-un botons, hostesses i hostes pertot arreu, servei d'àpats d'alt nivell, cotxes oficials i guardes de seguretat. No estem parlant d'una trobada de caps d'Estat; es tracta de l'anomenat Congrés del Món Rural, que durant el cap de setmana del 5 al 7 de maig s'ha estat desenvolupant al Palau de Congressos de la Diagonal de Barcelona. Una ubicació molt pròxima a l'Hotel Juan Carlos I i al club de Polo. De fet, l'esdeveniment, que ha estat coorganitzat per alts funcionaris

L'Assemblea Pagsa denuncia que es tracta d'un esdeveniment partidista sense la pagesia real

del Departament d'Agricultura, amb la presència d'un exmembre d'Unió de Pagesos i actual mà dreta del conseller Jordi William Carnes, Josep Maria Besora, ha estat criticat per amplis sectors de la pagesia i especialment per l'Assemblea Pagsa de Catalunya. Diversos fundadors d'Unió de Pagesos, entre els quals, l'històric Pep Riera, que van abandonar el sindicat agrari "pel procés de burocratització que patia i per la poca lluita que desenvolupava en favor de la pagesia" van ser presents en la concentració realitzada a l'exterior del recinte, a l'avinguda Diagonal. A l'interior, hi era Joan Caball, actual secretari general d'Unió de Pagesos, qualificat de venut i de funcionari en sortir de l'acte.

Manifestació pagsa davant del Congrés del Món Rural

Pancartes i fems

Es van desplegar diverses pancartes, amb lemes com "Subvencions no, acció de govern sí", "El Congrés s'atipa, el pagès s'aprima" o "Visca la terra, mori el mal govern". Es van llançar petards i es va fer un abocament de fems mentre a l'interior hi havia un pica-pica per a autoritats del Govern català i de l'Estat. També es van poder veure delegats d'empreses multinacionals que van finançar el congrés, com Telefónica, Nestlé, Danone, Gallina Blanca, La Caixa o Borges.

Els debats del Congrés es van desenvolupar paral·lelament a l'Hotel Princesa Sofia, així com el sopar de gala, que tenia un preu per cap de 50 euros. Des de l'organització es parlava d'un miler d'assistents a l'acte de clausura tot i que DIRECTA només va comptar unes 300 persones, la gran majoria, representants d'ajuntaments i de consells comarcals. Pep Riera, actualment a l'Assemblea Pagsa del Maresme, va afirmar que "es tracta d'un muntatge partidista finançat amb diner públic", "allunyat del món real de la

pagesia i que servirà perquè alguns trepes aprofitin per col·locar-se com a funcionaris burocratitzats a la Fundació del Món Rural, que tindrà seu a Lleida." Miquel Sabaté, del sector frutícola de Bell-lloc d'Urgell, va declarar que es tractava "d'un congrés del món rural sense pagesos, i sense pagesos no hi ha conseller d'Agricultura". "El congrés no servirà per parlar de la crisi de la pagesia; només es tracta d'un grup de tècnics que parlen d'un cadàver des dels despatxos." Segons Sabaté, no saben què diuen des de l'Admi-

nistració quan parlen de competitivitat: "Jo estic venent productes per sota dels preus de mercat de la Xina en origen, sense el transport fins aquí". Dos dels pilars fonamentals a defensar segons l'Assemblea Pagsa són la sobirania alimentària de qualsevol territori i l'autosuficiència. Segons afirmen, l'economia neoliberal està esmicolant aquests pilars. Al final de l'acte van aixecar les forques de fusta que havien portat des de Lleida per fer una fotografia de la resistència pagsa davant del Congrés. @

La reflexió

La política agrària de l'equip de Siurana

de Assemblea Pagsa Maresme
(Extret del manifest elaborat contra la celebració del Congrés)

13 s un fet innegable que la situació del sector agrari empitjora, amb uns preus de venda dels nostres productes que cada cop tenen menys relació amb els costos reals de producció. I menys relació també amb el que paga el consumidor. La PAC de la Unió Europea i la política agrària de la Generalitat, en comptes d'ésser un factor d'equilibri que millori la renda agrària, fixi pagesos al territori i afavoreixi la

incorporació de joves, no fa res més que servir els interessos del tramut agroindustrial, grans empreses, absentistes i especuladors. Amb aquest model les multinacionals agroalimentàries d'aquí i de fora no paren de créixer i d'incrementar beneficis, pagant els nostres productes a preus més baixos, així com també tots aquells que compren al Tercer Món. Un petit percentatge dels recursos públics que es destinen a l'agricultura arriba als pagesos. Aquestes polítiques, en comptes de reforçar el treball, afavoreixen l'especulació i provoquen el trencament del teixit rural, afectant també tots aquells altres oficis relacionats amb la pagesia i que són imprescindibles per mantenir un medi rural viu. Per acabar d'espessir el suc, Siurana i el seu "equip" han passat olímpicament d'elaborar i aplicar una veritable política agrària. Han apartat la "Llei d'orientació" consensuada al Parlament, el "Pla estratègic" elaborat per les ventades de 2001, i els "plans de millora" que, segons el conseller, s'utilitzen per "canviar-nos el Mercedes" o per comprar maquinària agrícola.

ment del teixit rural, afectant també tots aquells altres oficis relacionats amb la pagesia i que són imprescindibles per mantenir un medi rural viu. Per acabar d'espessir el suc, Siurana i el seu "equip" han passat olímpicament d'elaborar i aplicar una veritable política agrària. Han apartat la "Llei d'orientació" consensuada al Parlament, el "Pla estratègic" elaborat per les ventades de 2001, i els "plans de millora" que, segons el conseller, s'utilitzen per "canviar-nos el Mercedes" o per comprar maquinària agrícola.

Judici l'1 de juny pels fets dels camps de Gimènells

En finalitzar la protesta a les portes del Congrés del Món Rural, Pep Riera feia una crida per donar suport a un membre de la plataforma Transgènics Fora.

Albert Ferré serà jutjat el pròxim 1 de juny en un tribunal de Lleida. Li demanen quatre anys de presó. Com a membre de la plataforma que s'oposa a la implantació dels productes transgènics ha participat en rodes de premsa i en accions de rebuig a aquesta mena de producció agrícola de laboratori.

La plataforma ha organitzat jornades i accions. Una de les més conegudes va ser l'ocupació de quatre arbres plataners davant de la seu del Departament d'Agricultura durant una setmana.

També van segar el blat transgènic d'un camp d'experimentació de Gimènells. El camp contaminava els cultius més propers, ja que les distàncies regulades no eviten que les llavors dels transgènics volin desenes de quilòmetres. El processament de l'Albert s'interpreta com un escarment.

BAIX GAIÀ // ESPECULACIÓ

Èxit del referèndum popular a la Torre sobre Muntanyans

Directa El Camp

/el camp@setmanaridirecta.info/

La setmana passada es va celebrar a iniciativa de l'agrupació d'electors Alternativa Baix Gaià un referèndum popular en diversos indrets de Torredembarra perquè la ciutadania pogués mostrar la seva opinió respecte al pla del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, del Conseller Nadal, que preveu la construcció d'una sèrie d'habitatges a l'espai d'interès natural dels Muntanyans, en el marc del Pla parcial Muntanyans II.

1.200 persones participen en la consulta popular sobre el futur de l'espai natural amenaçat

Cal recordar que des de la parilització de l'aprovació definitiva del projecte urbanístic, al desembre de 2004, han sortit nous indicadors que demostren que tirar endavant el projecte seria un error gravíssim amb conseqüències imprevisibles en el futur, sobretot per l'alt risc d'inundacions, i per l'afectació negativa que pot provocar a l'espai d'interès natural dels Muntanyans, la construcció de 550 habitatges al seu costat.

En la consulta, hi van participar unes 1.200 persones, un èxit rotund, ja que no tenia cap mena de suport institucional ni mediàtic, sinó que ha estat possible gràcies al treball incansable dels membres d'Alternativa Baix Gaià.

Amb aquesta acció es vol demostrar la necessitat d'aturar definitivament el Pla parcial Muntanyans II i ser alhora un element de pressió als partits polítics locals, CIU i ERC, que votaren a favor d'aturar el projecte urbanístic perquè es mostrin fermes en aquesta posició, i, sobretot, demanar a la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat a Tarragona que rebutgi el text del projecte urbanístic proposat pel Sr. Nadal, Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

Tot i la dificultat per aturar aquest pla urbanístic, aquest referèndum consolida l'opció del bloc opositor que demana una política territorial més respectuosa amb el medi ambient i que advoca per conservar els ecosistemes de l'entorn del riu Gaià, en especial a la desembocadura on les polítiques urbanístiques de les últimes dècades han provocat un important efecte negatiu en la qualitat d'aquest espai natural. ☺

Imatge de les mobilitzacions del passat mes d'abril a Eivissa

SES ILLES // ENDERROQUEN ELS SÍMBOLS DE LA RESISTÈNCIA A L'OBRA

Un batalló desembarca a Eivissa per executar l'autopista a la força

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Dues de les cases que s'havien convertit en un símbol de la resistència a l'avanç de les obres de l'autopista d'Eivissa van ser enderrocades el 3 de maig. Tal com avançàvem en l'anterior número de DIRECTA, un veritable batalló de cossos antiavalots de la Guàrdia Civil va fer el trajecte amb vaixell de València a Eivissa. Hi van arribar el primer de

maig i la matinada de dimecres iniciaven l'assalt de Ca na Palleva i de Can Malat; les excavadores, encara de nit, començaven les tasques per tal d'evitar una major concentració dels opositors. Tot i això, hi van trobar un reduït grup de resistents que van ser desallotjats amb gran rapidesa. Sembla que l'objectiu era fer el menor soroll mediàtic possible; per això tampoc no hi va haver detencions.

► Sensació d'impunitat

A la façana de Ca na Palleva es podia llegir la frase "PP Ibiza = Marbella", mentre l'excavadora s'encarregava de destruir l'antiga casa rural. Va ser un dia plujós i trist. La gent que es va anar concentrant als punts on es produïen enderrocs comentava la sensació d'impunitat que els produïa l'actuació del Govern. Se sabia que un jutjat acusava d'irregularitats tot el procés de construcció de l'autopista, però això no va aturar l'execució dels enderrocs i l'avanç

de les màquines. En diversos punts del trajecte l'ample de les excavacions ja arriba a 30 metres.

► Mig centenar de processats

Durant totes aquestes setmanes de resistència hi ha hagut detencions i imputacions penals. Entre el mig centenar llarg d'activistes antiautopistes que es volen jutjar en el macrojudici que s'està preparant hi

ha algun diputat al Parlament balear. Això, pels drets especials que tenen els diputats, fa que no se'ls pugui jutjar a Eivissa, sinó que ho ha de fer el Tribunal Superior de Justícia de Palma. No és clar si això faria que tot el judici s'hagués de fer a Palma o se'n podria fer un de separat. El judici que es prepara és per faltes (no per delictes), i és previst que se celebri el 7 de juliol.

'Eivissaconfidencial.com', una eina imprescindible

Eivissa Confidencial s'ha convertit durant aquestes setmanes en el portal de referència de tothom que volia estar informat del que passava al voltant de les obres de l'autopista. Un simple portal conegut per molta gent pot arribar a un públic més ampli que un diari present en tots els quioscs. El fet que a Eivissa una gran part de

Matutes (promotor de l'autopista) i les seves corporacions han augmentat la repercussió d'Eivissa Confidencial. Es defineixen com "una iniciativa innovadora, modesta en recursos, però ambiciosa en objectius. Volem que coses que passen a la nostra terra però que sovint no surten als mitjans de comunicació habituals tenguin la màxima difusió possible. Utilitzant un mitjà flexible i interactiu com és un bloc a Internet es volen difondre idees, pensaments, fets i rumors en format de conversa digital."

Té centenars de visites diàries amb desenes d'opinions d'inter-nauts. A través d'aquest portal els i les eivissenques han pogut seguir al minut els processos de desallotjament de les masies afectades. També va servir per convocar l'aturada general de l'illa que hi hagué el 27 d'abril. L'arribada dels agents antiavalots que posteriorment assaltarien Ca na Palleva i Can Malat va ser filtrada, o ciutadans anònims els han fet arribar dades rellevants sobre implicacions empresarials i polítiques en el pla de l'autopista.

La reflexió

Tàctiques i contratàctiques a la resistència

Albert (extracte d'una carta)

(Membre Moviment Antiautopista)

Des del principi de la lluita directa a Eivissa ens hem trobat que ens enfrontem a uns cossos de l'exèrcit que empenen mètodes militars contra la població civil. Els antidisturbis ens han colpejat en moltíssimes ocasions, i davant d'aquesta situació l'única resposta possible és evitar els cops cedint el mínim de terreny possible. El desgast és, per tant, molt fort entre nosaltres. Però la defensa més eficient

contra el cansament, l'esgotament físic i moral i els problemes legals que ens assetgen ha estat la camaraderia. Hores i hores assegut sobre un totxo davant un forat en què treballen màquines i circulen camions donen per a moltes xerrades, per conèixer molta gent, de tota mena, edats i ocupacions, i de vegades per riure molt traient el costat humorístic d'aquest desastre. I, sobretot, els moments de tensió i de patiment compartits amb companys que has conegut en aquestes circumstàncies.

La solidaritat entre nosaltres i

amb els afectats, gestos com l'auto-inculpació de trenta persones durant un judici a quatre detinguts, els plors de ràbia, d'indefensió i d'injustícia quan ens han maltractat, fet fora i trepitjat els nostres drets; totes aquestes coses han format un vincle molt especial entre nosaltres. Quan veig un company pel carrer, la salutació que li adreç és molt diferent de la que adreçaria a qualsevol altra persona. Tenim un objectiu comú, i en el fons sabem que estam fent el correcte i que, passi el que passi, nosaltres podrem dir que vam fer el que havíem de fer.

ESPLUGUES DE LLOBREGAT // POSA UN MERCAT AL TEU BARRI

Els paradistes dels mercats municipals exigeixen solucions

Pilar Diaz portaveu de l'Ajuntament, futura alcaldessa, el 12 de juny amb la família i el marit

Directa Esplugues
/revista@entrebastidors.info/

Divendres passat, les associacions de venedors dels mercats municipals (AVM) de la Plana i de Can Vidalet (Esplugues de Llobregat) van expressar el seu rebuig a la voluntat del govern local (PSOE) d'enderrocar els mercats i privatitzar-ne el servei.

Les AVM denuncien que en 10 anys no han estat escoltades per l'Ajuntament

Dins la jornada de propaganda "Una flor al teu balcó", en què l'Ajuntament regala cada any flors i plantes a les portes dels mercats, les AVM han col·locat pancartes a les diferents façanes dels mercats on es llegia: "Una flor al teu balcó i una merda en aquest racó". A la Plana, en al·lusió a la propera dimissió de l'actual alcalde, se li deia: "Palacín, tu te irás y el mercado no arreglarás". A Can Vidalet: "Posa un mercat a la teva vida" i "L'Ajuntament enderroca els mercats pel benefici privat".

Al barri de la Plana, l'Ajuntament va traslladar la paradeta cap a una rambla propera. A la tarda, i després de col·locar una exposició del projecte urbanístic, la paradeta va tornar sota les pancartes. Dissabte, diferents regidors i la portaveu de l'Ajuntament, Pilar

Díaz, hi van fer acte de presència. Les paraules de la diputada al Parlament sobre el conflicte van ser un breu "Hem parlat amb ells".

El conflicte sobre la remodelació dels mercats

El consistori impulsa des del juny de 2004 un projecte urbanístic per reconstruir els mercats municipals amb menys parades, un supermercat a dins i pisos de lloguer per a joves i per a gent gran a sobre: el consorci privat encapçalat per l'empresa Tau Icesa s'encarregarà de la gestió per 40 anys. Les AVM denuncien que fa més de 10 anys que proposen diferents reformes dels mercats i no han estat escoltades per la gerència de l'Ajuntament.

Aquest és el tercer intent de l'Ajuntament de privatitzar el servei dels mercats municipals, però

cap empresa no s'hi havia interessat fins que el projecte no ha resultat rendible econòmicament. Així, el govern impulsa la remodelació dels mercats amb un plec de condicions qüestionat per les AVM perquè traspasa la gestió de les concessions a una empresa privada.

L'AVM de Can Vidalet ha interposat dos contenciosos administratius i va recollir més de 3.000 signatures contra la reconstrucció al principi de l'any passat. Un portaveu de l'AVM de Can Vidalet afirma: "Per fer-ho bé, l'Ajuntament hauria de recuperar les concessions que els venedors tenen fins al gener de 2023 i després donar-les a l'empresa. L'Ajuntament té el deure de negociar amb nosaltres, però se salta aquest pas i es desenten de la seva responsabilitat".

BARCELONA // ELS FETS DESPERTEN LA "SÍNDROME DEL CARMEL"

Personal i usuaris atribueixen al TAV les esquerdes a una piscina de Sants

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Des de fa uns dies el poliesportiu municipal situat al parc de l'Espanya Industrial, al barri de Sants de Barcelona i a tocar de l'Estació de Sants, s'ha quedat sense piscina. Esquerdes aparegudes al fons d'aquesta i l'aixecament de baldoses l'han deixada totalment inutilitzada. Davant el fet que coincideixi exactament amb el moment en què s'està per-

forant el túnel per on ha de passar el Tren d'Alta Velocitat (TAV) ha fet córrer els rumors entre treballadors i usuaris de l'equipament. Fins al punt que el responsable de manteniment de la instal·lació va fer venir els tècnics de RENFE ha comprovar els danys i fer-ne una avaluació. De fet, quan es truca al poliesportiu demanant informació sobre la inutilització de la piscina, la versió que es dona és exactament aquesta: "les obres de l'AVE l'han malmesa i no sabem quan

tornarà a ser utilitzable, doncs no depèn de nosaltres". Fonts municipals consultades per la DIRECTA han descartat que les obres del TAV tinguin cap relació, "doncs no s'ha realitzat cap prospecció a la zona" i atribueixen els desperfectes a "l'envelliment del material". Testimonis presencials, però, asseguren que hi ha uns cinc metres quadrats on totes les rajoles estan aixecades; "sembla ben bé que hi hagi passat una falla per sota" segons les seves paraules. La gerència

d'Urbanisme del consistori ha informat que "en 15 dies la piscina estarà en perfecte funcionament i que tan sols hi ha psicosis." Justament una de les campanyes veïnals més fortes que hi ha ara mateix a Barcelona és la que demana que aquest túnel ferroviari no passi pel centre de la ciutat. Arran dels fets del Carmel, ara fa un any i mig, es van encendre totes les alarmes pels barris on s'havia de construir una infraestructura molt més complexa que la del metro.

BAIX LLOBREGAT // GOLF

El govern socialista de Sant Esteve no en té prou amb vint-i-set forats

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El projecte d'ampliació del camp de golf de Sant Esteve Sesrovires ha superat un obstacle important. En una sessió municipal extraordinària celebrada el 9 de febrer d'enguany, l'equip de govern socialista desestimava totes les al·legacions presentades i donava llum verd a la modificació puntual del Pla general d'ordenació municipal. En termes pràctics, la zona compresa entre la Masia Bach i el camí de Can Julià, amb una superfície total de 542.700 metres quadrats, passava de l'especial protecció

542.700 metres quadrats d'especial protecció agrícola, a sòl no urbanitzable ordinari

agrícola al sòl no urbanitzable ordinari. Els arguments exposats per l'alcalde socialista es van centrar en la poca rendibilitat de les terres i en el perill d'incendis amb vista a la temporada d'estiu. Amb tot, diverses entitats van denunciar que aquesta operació tan sols era un graó més cap a l'objectiu del govern municipal d'ampliar o construir un nou camp de golf. Alhora alertaven la població d'aquesta estratègia de l'Ajuntament de "maquillatge" del territori, per tal d'obviar les traves del Departament de Medi Ambient o el descontentament veïnal a l'hora d'obrir nous forats.

El Club de Golf Masia Bach

Actualment, i des del 1989, Sant Esteve Sesrovires té un golf d'un total de 27 forats, situat a la carretera de Martorell a Capellades. El Club de Golf Masia Bach des dels seus inicis va propiciar un procés especulatiu a la zona que va comportar la construcció d'una urbanització d'alt nivell annexa i va atraure diversos grups hotelers en l'oferiment de tranquil·litat i golf. Amb aquesta biografia, doncs, no és estrany que diversos col·lectius i entitats s'hagin unit per fer front al que consideren una nova agressió al territori; al marge de les reflexions sobre el consum d'aigua, el perill de contaminació de cultius i la major dificultat d'accés al territori. De moment, ja s'ha iniciat una recollida d'al·legacions i queixes que exigeixen la retirada de la modificació puntual del pla. Cal recordar que comarques com el Baix Llobregat, el Vallès Oriental i Occidental i el Maresme són territoris majoritàriament desitjats per les empreses promotores de camps de golf. La seva proximitat a l'àrea metropolitana i a l'aeroport del Prat les fan especialment atractives.

BERGUEDÀ // MEMÒRIA

Free Catalònia i Alerta Solidària recuperen la memòria de la repressió a l'independentisme

R.P.

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Dissabte 13 de maig, l'organització antirepressiva Alerta Solidària i l'entitat Free Catalònia organitzen a Berga una jornada d'homenatge als independentistes detinguts i torturats els darrers 32 anys. Amb el lema *Per la memòria dels independentistes catalans represaliats*, en l'acte participaran víctimes, advocats, detinguts i torturats de diverses èpoques.

Des de 1974, les forces de seguretat espanyoles han detingut més de 1.000 persones per causes relacionades amb l'independentisme català, segons expli-

Des de 1974 la policia ha detingut més de 1.000 activistes

quen els organitzadors de l'acte. 300 catalans han estat empresonats en centres penitenciaris espanyols o francesos sota legislacions antiterroristes.

D'ÈPOCA a Èric Bertran

En l'acte organitzat per Alerta i Free Catalonia parlaran Àlvar Valls, Xavier Barberà i Carles Sastre, detinguts, torturats i empresonats l'any 1977 acusat de pertànyer a un grup armat anomenat Exèrcit Popular Català (ÈPOCA) i acusats de la mort de l'industrial Josep Maria Bultó.

També en prendrà part l'advocat Simeó Miquel, que juntament amb August Gil Matamala i Ignasi Doñaté va dur el cas de Xavier Barberà fins al Tribunal Europeu dels Drets Humans d'Estrasburg. En aquesta ocasió, el Tribunal europeu va anular la sentència espanyola per irregularitats al llarg de tot el procés, tot i que Barberà i la resta d'acusats ja havien passat per la presó.

En el capítol de represaliats també parlaran David Martínez, detingut i torturat en la ràtzia olímpica de 1992 i membre de l'Associació Memòria contra la Tortura, Jordi Vilaseca, jove de Torà detingut i suposadament torturat per agents dels Mossos d'Esquadra l'any 2003, Èric Bertran, el jove de Lloret de Mar que va declarar davant l'Audiència Nacional espanyola per haver enviat correus electrònics a tres cadenes de supermercats demanant l'etiquetatge en català dels seus productes, la periodista i escriptora Núria Cadenas, que va ser acusada de pertànyer a Terra Lliure, i l'exsenador independentista Lluís Maria Xirinachs. També parlarà Martí Majoral, portaveu d'Alerta Solidària.

PAIS VALENCIÀ // DESENES DE MILERS DE MANIFESTANTS

Jornada de lluita per l'alliberament nacional i social al País Valencià

Ximo Guillem-Llobat
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 6 de maig desenes de milers de persones tornaren a manifestar-se pels carrers de València en una nova jornada de lluita en favor dels drets nacionals i social dels catalans i catalanes. Com cada any, la commemoració de la derrota de la Batalla d'Almansa va constituir l'escenari perfecte per plenar els carrers del Cap-i-casal amb les consignes de l'esquerra nacional. A aquesta manifestació se li sumaren d'altres com ara la convocada durant el matí a Xàtiva per la Assemblea d'Unitat Popular de la Costera (Maulets, Endavant i CEPC) i aquella que la CAJEI convocà a Aldaia.

Diversitat de convocant i participants a la manifestació

La diversitat de convocants i participants es va veure al llarg de tot el recorregut. Entre ells hi eren les organitzacions de l'esquerra independentista, els Salvem, els Casals Jaume I, alguns sindicats i els partits polítics parlamentaris (o amb aspiracions a ser-ho) que se situen a l'esquerra del PSOE.

Aquesta diversitat existent entre els convocants va fer que,

Acció al final de la manifestació de l'esquerra independentista

tot i la coincidència en la convocatòria i el recorregut traçat, fos aquella, en veritat, més una suma de manifestacions que una única manifestació. L'esquerra independentista va constituir el bloc més nombrós i combatiu de la manifestació i aglutinà la major part del jovent darrere de les pancartes d'Endavant, Maulets i CAJEI. Aquesta última organització es manifestà sota el lema "Una llengua, un poble, un camí. Independència i Socialisme". Endavant, per la seua banda, va fer èmfasi en la tasca desenvolupada des de la Campanya Unità-

ria per l'autodeterminació i recorregué els carrers de la ciutat sota el lema "Independència i Socialisme". Maulets, un any més, va trencar amb l'habitual model de manifestació-processó i va dur a terme un gran nombre d'accions al llarg del recorregut. Seguint amb la seua campanya contra l'especulació i en favor d'un habitatge digne despenjaren una pancarta, realitzaren una *performance* i feren diverses accions. Tornaren pintar el mural anticapitalista a la façana del BBVA i van fer possible un final alternatiu i més combatiu per la manifesta-

ció en travessar un camió des d'on Maulets i Endavant van llegir el seu parlament. Totes dues organitzacions feren èmfasi en les iniciatives unitàries cada cop més habituals al si de l'esquerra independentista. A la convocatòria d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) respongueren, entre d'altres, els partits polítics, que sortiren units contra la política del PP. D'altra banda, sota el lema "País Valencià, Sí" ACPV aglutinà un gran nombre d'associacions en contra de la destrucció del territori i del recentment aprovat Estatut valencià. ②

BARCELONA // EL PP DENUNCIA QUE LA PROSTITUCIÓ ÉS UNA LACRA

L'exportaveu de Bailén 22 és la mà dreta d'Alberto Fernández Díaz

Laia Garrido
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El PP de Barcelona sembla estar disposat a convertir-se en el portaveu de les prostitutes de luxe, quan li convé. Mentre el president del grup municipal dels populars a la capital catalana, Alberto Fernández Díaz, es dedica a pregonar l'expulsió de les treballadores sexuals del carrer i a

El PP s'ha sumat a protestes contra prostíbuls

sumar-se a les protestes veïnals contra alguns prostíbuls de la ciutat, també amaga que un antic col·laborador seu i actual president de la comissió disciplinària del PP de Catalunya, ha fet d'advocat i, com a tal, de portaveu, d'un dels prostíbuls més famosos de la ciutat, el Barcelona Show Girls, més conegut com a Bailén 22. Un

establiment que, des de fa sis anys, desferma les crítiques dels qui viuen a prop. D'una banda, pels sorolls que genera, i de l'altra, per haver estat funcionant com a prostíbul quan tenia llicència de sauna i gimnàs. Un fet, aquest darrer, que ha suposat el tancament del local per ordre judicial en més d'una ocasió.

Lluny de solucionar les protestes, Fernando Martínez Iglesias, es dedica a decidir -des de la seva posició de president de la comissió disciplinària creada el 12 de març- quins militants no poden continuar al partit. L'exemple més recent es pot trobar en l'obertura d'expedients que ha fet a sis militants del PP. El motiu: haver expressat públicament crítiques a la direcció.

I és que Fernando Martínez Iglesias és un dels homes de màxima confiança d'Alberto Fernández Díaz. Ho demostren fets com que l'actual president de la comissió disciplinària del Partit Popular de Catalunya va ser conseller al districte de Les Corts i secretari d'or-

ganització del PPC quan Fernández Díaz n'era el president. Actualment, l'advocat Martínez Iglesias, a més d'ocupar el càrrec al partit, és el secretari general de la FECALON (la Federació Catalana d'Associacions de Locals d'Oci Nocturn). Per tot plegat, hi ha col·lectius que opinen que la croada del PP contra les prostitutes al carrer pot amagar un conflicte d'interessos. Així, rere declaracions com les que Alberto Fernández feia fa pocs dies contra la poca mà dura de l'ordenança cívica contra la prostitució a la via pública hi podria haver la idea que les treballadores sexuals al carrer treuen feina a les que estan en prostíbuls. Unes dones que pel fet de treballar als locals no estan en unes condicions magnífiques.

I més enllà d'aquest suposat negoci, hi ha veïns que qüestionen que "un partit que es dedica a propugnar doctrines morals i perseguir activitats com la prostitució, representi legalment els interessos de qui viu explotant treballadores sexuals. Tothom té

dret a una defensa però l'actitud del PP és d'hipòcrites". Ho diuen els mateixos veïns que prefereixen no donar el seu nom per possibles represàlies d'alguns prostíbuls.

Actualment és secretari general de la FECALON

Alberto Fernández Díaz continua la seva guerra amb declaracions com les publicades a *La Vanguardia*. Quan se li preguntava sobre si oblidava els problemes socials que hi ha darrera els indigents i les prostitutes que hi ha al carrer, la resposta era clara: "Si qui practica la mendicitat al carrer forma part d'alguna màfia, al Jutjat de Guàrdia. I si la vida l'ha portat a demanar caritat, han d'actuar els serveis socials. Però no podem escudar-nos en un drama social per permetre que una activitat il·legal es perpetui al carrer". ②

BARCELONA // DIVERSOS APALLISSATS SÓN ATEOS A L'HOSPITAL

Canaletes, mossos i Barça

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Durant la celebració del títol de Lliga del Barça a la font de Canaletes es va produir el saqueig de la sucursal d'una multinacional d'òptiques i cremes de contenidors. Els Mossos van decidir aleshores carregar contra la multitud de gent concentrada i dispersar-la a cops de porra i amb pilotes de goma. Els resultats d'aquesta actuació, però, no han estat tan publicitats com la imatge de les 1.000 ulleres desaparegudes de la botiga situada al Triangle d'Or de plaça Catalunya. El servei mèdic del 061 va informar l'assistència

*Un dels ferits
durant les
càrregues
va patir
traumatisme
craneoencefàlic*

mèdica a peu de carrer a 42 persones. D'aquestes, 13 eren mossos d'esquadra. Però els 18 casos més greus eren de vianants, que van ser traslladats a centres hospitalaris. Un dels ferits va rebre un diagnòstic de traumatisme craneoencefàlic. DIRECTA ha pogut saber, segons testimonis al lloc dels fets, que les pallisses i acarnissaments a cops de porra van ser freqüents en el tram comprès entre la plaça de Catalunya i la Ronda de Sant Pere. També entre Rambla Catalunya i la Gran Via de les Corts. L'argument utilitzat abans dels cops de porra indiscriminats per part dels agents de la Brigada Mòbil dels Mossos (antiavalots) era molt simple: "O caminas o te meto", efectuant a la pràctica una veritable ocupació

Represió a Canaletes durant la celebració de la Lliga

JORDI BASTÉ // LOCUTOR ESPORTIU DE L'EMISSORA RADIOFÒNICA RAC 1

“Ens estàs dient que un policia t'ha donat un cop de puny a la cara?”

L'emissora del Grup Godó, RAC 1, va realitzar una llarguíssima retransmissió nocturna de la celebració del títol de Lliga del Barça. Una unitat mòbil de la ràdio es va desplaçar fins a l'aeroport del Prat per tal d'oferir en directe l'arribada de l'equip des de Vigo. Eren dos quarts de tres de la matinada. La unitat mòbil va seguir l'expedició fins

el Camp Nou mentre anava explicant totes les anècdotes del trajecte. A l'arribada a l'Estadi la retransmissió es va aturar durant uns minuts i va ser substituïda per una altra retransmissió des de dins de l'Estadi. En recuperar l'emissió, el periodista que era a la unitat mòbil va explicar que un mossos d'esquadra li havia clavat un cop de puny al conduc-

tor de la unitat mòbil. Jordi Basté, locutor esportiu que conduïa el programa va cridar: "Com que t'ha donat un cop de puny? Si cal t'acompanyo a posar una denúncia per agressió." No sabem si finalment aquesta denúncia ha estat presentada o es va produir alguna interlocució amb el Departament d'Interior per evitar-ho.

*Segons diuen
des del gabinet
de premsa
“no els consta
que el ferit greu
hagi estat
hospitalitzat”*

ment dels casos. En el cas del noi diagnosticat amb traumatisme craneoencefàlic, segons els Mossos "no els constava que hagués estat hospitalitzat". Altres fonts no oficials diuen que a diverses redaccions sí que va arribar la informació de la gravetat que presentaven les persones ferides, però que en el context de la celebració d'un títol de Lliga no se li va donar "massa prioritat". Les imatges del saqueig d'ulleres sí que van ser emeses i repetides una i altra vegada. ☹

NOU BARRIS // CULTURA

26a edició de la jornada “La cultura va de festa”

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Cultura va de Festa és, sens dubte, la festa de la participació al districte de Nou Barris de Barcelona. Va ser fa 26 anys quan professors i alumnes de l'Escola d'adults Freire van decidir treure la cultura al carrer. El Parc de la Guineueta va ser l'espai triat dissabte 6 per a demostrar, segons explica un dels organitzadors, Àlex Ayuso, "que les associacions i la gent que treballa cada dia per a fer més humana i accessible la cultura tenia un espai i un dia per a gaudir totes juntes del que feien." És una festa participativa, agradable, però

*El Parc de la
Guineueta es
vesteix amb
les seves millors
gales de la
incipient
primavera*

sobretot oberta... Oberta a qualsevol manifestació de cultura, d'activitats, de diversitat i sempre de respecte. En aquests 26 anys hi ha hagut de tot i per a tots els gustos. Habitualment el dia acompanya, el parc es vesteix amb les seves millors gales de la incipient primavera i acull una multitud de persones, grans, joves i nens de tota condició, raça i cultura per oferir un marc idíl·lic on les entitats del districte surten al carrer per al gaudi de tot el món. Cada vegada més, aquesta festa va acompanyada d'una reivindicació. Aquest any el lema ha estat "Incívic és el preu de l'habitatge", en al·lusió a la normativa cívica de l'Ajuntament de Barcelona versus la tremenda especulació de l'habitatge. Altres anys s'han fet eco del "No a la Guerra", de la conservació de la natura o del dret de fer cultura des de la base "Tocant de peus a terra", en l'any del Fòrum 2004.

Enguany, la jornada es va iniciar la tarda de dissabte amb cercaviles antiespeculatives, per a acabar al parc amb música fins a altes hores. La jornada es va fondre amb la matinada de diumenge per a despertar en un dia assoleïat ple d'activitats, música, actuacions per a totes les edats, però especialment enfocades als més petits. El menjar, realitzat pel col·lectiu Can Masdeu, va donar pas a actuacions de circ i música. Per a no deixar a ningú indiferent, es va finalitzar amb l'actuació dels diables de Nou Barris i Guineueta. Tot té el seu principi i també, aquest any, la Cultura va de Festa va arribar a la seva fi per a continuar l'any vinent amb renovades forces i reivindicacions. Des de l'organització ens conviden a veure'ns amb la Cultura. ☹

Continuen les sessions del judici per la mort de Berga

Directa Berga

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquesta setmana han continuat les sessions del judici dels vuit menors d'edat imputats pels fets de la Patum de l'any passat. A les portes dels jutjats s'han seguit concentrant persones per donar suport a la família, afectats i desenes de testimonis (proposats per la Fiscalia i els advocats dels agredits), que han seguit declarant al llarg d'aquests dies. Les sessions continuen durant aquesta setmana, on començaran a declarar un nombre important de mossos d'esquadra, policies locals de Berga i testimonis proposats per la defensa. La fi del judici està prevista pel dia 17 de maig.

Paral·lelament, el passat cap de setmana, es va portar a terme

una operació policial antidroga, centrada a Berga, a càrrec de l'Àrea Regional d'Investigació de la comissaria dels Mossos d'Esquadra a Manresa, en que s'han detingut més d'una vintena de persones. Després de passar a disposició judicial, la meitat d'aquestes persones han quedat en llibertat amb càrrecs, i la resta empresonades; una bona part són considerades membres del clan dels Catoños. Les detencions es van dur a terme a quatre vivendes de Berga així com a Gironella, Manresa i Montcada i Reixac. Entre les persones detingudes crida l'atenció, especialment, la del que va ser secretari de l'Ajuntament de Berga i actualment secretari dels patrons municipals berguedans (entre ells el de la Patum), així com la d'un exregidor per ERC a l'Ajunta-

ment del poble a Avià i que actualment duu una gestoria de Berga, a qui s'acusa de falsificació de documents públics. S'ha decretat secret de sumari, per la qual cosa es desconeixen molts detalls d'aquesta operació —que ja ha estat tancada— i d'algunes de les persones imputades. Des dels Mossos d'Esquadra, a través de la premsa local, s'ha assenyalat Cristina Ballesteros (matriarca dels Catoños), que es troba incomunicada, com a cap de l'entramat. Si bé des de molts sectors de Berga s'esperava una operació d'aquestes característiques, també s'han interpretat aquestes detencions des de l'oportunisme polític per tal de mostrar una operància policial a certs sectors de la ciutadania desencantats amb les actuacions policials. ☹

EL VALLÈS // FEIXISME

Queda lliure per divuitena vegada un jove feixista de Castellar

Redacció Directa

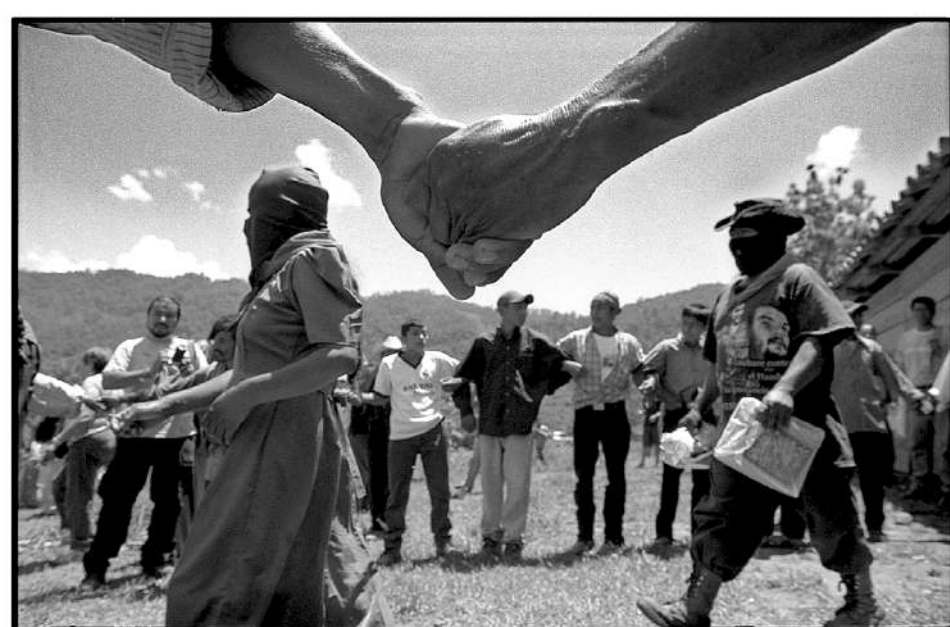
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquesta setmana ha tornat ha quedar en llibertat Abraham Fernández, després d'una agressió feixista contra un noi amb estètica punk a Castellar del Vallès. Es tracta de la divuitena vegada que el detenen i el deixen en llibertat. En aquesta ocasió l'ha alliberat el titular del Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Sabadell. Ara fa un mes també va quedar en llibertat per ordre del Jutjat d'Instrucció núm. 3. En aquella ocasió havia apallissat un ciutadà guineà. Diverses entitats ja van presentar una denúncia per la impunitat que suposava el seu alliberament.

Trobada amb organitzacions socials d'esquerra a la comunitat Dolores Hidalgo, Chiapas 20.08.05

“Volem, finalment, desaparèixer. Per això, i no pas per a cap altra cosa, va ser que vam aparèixer. Per això en el nostre somni, nosaltres no hi som”

Trobada amb organitzacions culturals i artístiques a la comunitat San Miguel, Chiapas 27.08.05

LA SISENA

La proposta d'una nova etapa a la lluita zapatista

Després dels greus fets succeïts aquesta setmana a la localitat de San Salvador de Atenco, molt propera al districte federal de Mèxic, hem decidit publicar aquest reportatge fotogràfic de la gira zapatista per comunitats indígenes prèvia a l'inici de "L'Altra Campanya". La Sisenà Declaració de la Selva Lacandona va ser el punt de partida d'aquesta campanya, i a la comunitat d'Atenco durant aquesta setmana s'ha viscut una greu agressió contra la societat civil que dóna suport als objectius i plantejaments d'aquesta nova proposta zapatista. Per això també us reproduïm com a document el comunicat de *La Sexta* que va marcar el punt de partida de la iniciativa.

“Convidem els indígenes, obrers, camperols, mestres, estudiants, mestresses de casa, colons, petits propietaris, petits comerciants, microempresaris, jubilats, discapacitats, religiosos i religioses, científics, artistes, intel·lectuals, joves, dones, avis, homosexuals i lesbianes, nens i nenes, per a que, de manera individual o col·lectiva, participin directament amb els zapatistes en aquesta CAMPANYA NACIONAL per la construcció d'una altra forma de fer política, d'un programa de lluita nacional i d'esquerres i per una nova Constitució.”

Amb aquesta proposta que pot resumir la Sisenà Declaració de la Selva Lacandona, l'EZLN irromp en la precampanya electoral mexicana per, des d'avall i a l'esquerra i amb l'ull posat més enllà de les eleccions del proper any, plantejar una autèntica alternativa al continuisme i a la "destrucció neoliberal" que representen tots els partits polítics mexicans.

Després de repassar la seva trajectòria com a moviment, els zapatistes afirmen que, malgrat que van renunciar al foc i que van prendre la paraula per mirar d'obtenir el reconeixement als drets indígenes per part del poder, se senten enganyats per tots els partits, especialment pel PRD que, autonomenant-se d'esquerres, va traïr la confiança dipositada en ell, s'ha instal·lat a les seves pròpies àrees de poder i ja només representa una mera plataforma electoral regida per la mercadotècnica de les enquestes amb l'únic objectiu de créixer.

Per això, els zapatistes, tot i que en els darrers anys han abocat totes les seves forces en construir l'autonomia indígena que el poder els nega a través dels municipis autònoms i les Juntetes del Bon Govern, diuen ara: "hem arribat a un punt que no podem anar més enllà i, a més, podria ser que perdéssim tot el que tenim si ens quedem com estem i no fem res més per avançar [...] Perquè potser units a altres sectors socials que tenen les mateixes carències que nosaltres serà possible aconseguir el que necessitem i mereixem".

Amb aquest nou pas, l'EZLN està fent una crida a la construcció d'un moviment que, a nivell de Mèxic però també a la resta del món ("al món el que volem és dir-li a tots aquells que resisteixen i lluiten, a la seva manera i als seus països, que no estan sols, que nosaltres els zapatistes, tot i que encara som molt petits, els donem suport i mirarem la manera d'ajudar-los en les seves lluites i de parlar amb ells per a aprendre, perquè si alguna cosa hem après és a aprendre")*, es plantegi com fer front a la destrucció que representa el neoliberalisme amb l'únic requisit previ que sigui des d'avall, per avall i a l'esquerra.

I ho fan convocant tots i totes, sentint-se part, mai avantguarda: "la proposta de L'Altra Campanya no és marcar directrius, no és promoure la lluita armada, és anar a preguntar la gent què pensa, com ho veu. No ens guiem per enquestes [...] El que volem sentir és què pensa la gent dels seus problemes, com els resolen i, sobretot, que ens expliquin les seves experiències de lluita. Vosaltres les coneixeu perquè les trebal·leu des d'allà [...] volem parlar amb vosaltres i que ens expliqueu com ha anat la vostra història i per on creieu que és el camí".

Trobada amb organitzacions indígenes a la comunitat Javier Hernandez, Chiapas 13.08.05

OSONA // PROP DE 200 PERSONES VAN PARTICIPAR DE L'ACTE ORGANITZAT A RODA DE TER

'Osona altra comarca és possible i necessària', màxima de la segona edició del fòrum osonenc

Feliu Fusté, Directa Osona
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 6 de maig es va celebrar la segona edició del Fòrum Social d'Osona (FSO) sota el lema "Una altra comarca és possible i necessària". Una trobada que reproduïx localment l'esperit del Fòrum Social Mundial. El fòrum es va celebrar a les escoles de Roda de Ter i al llarg del dia hi van participar entre 150 i 200 persones i diverses entitats. El FSO s'ha d'entendre com un espai de debats, formulació de propostes, intercanvi d'experiències i, també com un punt de trobada i articulació de moviments socials, i altres organitzacions de la societat civil que s'oposin al model de globalització neoliberal.

Les activitats van començar a les 10 del matí amb la projecció d'un audiovisual que recollia les imatges del primer FSO i després va començar el treball en grups. Els debats dels cinc grups es van centrar en tres apartats de la vida de la comarca: el creixement econòmic, l'organització territorial i els serveis socials comarcals. Més tard es van posar en comú les conclusions dels diferents grups per elaborar un manifest. Durant el matí es van celebrar les activitats més participatives; després del dinar estaven previstes les activitats més relaxades: una xerrada sobre l'experiència de resistència especulativa del Forat de la Vergonya de Barcelona, més clown i, per últim, la cloenda amb sopar i bona música jazz.

Un model a qüestionar

La previsió de creixement que s'ha assignat des de Barcelona a Osona per als pròxims 20 anys, es calcula en unes 100.000 persones (actualment són 142.000). El nou Pla Director Urbanístic a nivell comarcal preveu una planificació del creixement en tres grans nuclis que es convertirien en alguna cosa així com tres ciutats que englobarien diversos municipis. Per una banda hi hauria la Zona Sud (Centelles, Tona...), Vic i el seu entorn (Santa Eugènia, Calldetenes...) i

Osona Nord (Torelló, Sant Hipòlit, Manlleu...). Paral·lelament està prevista la creació d'una gran zona

Es va qüestionar el propi concepte de creixement considerat a priori necessari

industrial intermunicipal que accentuarà l'arrogància d'un model econòmic neoliberal ja existent al país.

Com a la resta de Catalunya, es va configurant una comarca "dual", on existeix un grup de persones incloses en les dinàmiques de la ciutadania activa, i un altre que està fora dels circuits i les xarxes socials. Malgrat no ser molt elevat el nombre de persones en situació d'extrema pobresa, han augmentat les situacions de risc i de forta vulnerabilitat provocades pels canvis

estructurals. Les polítiques socials de les administracions són insuficients i no afronten les causes reals de les desigualtats.

La comarca possible i necessària

Partint de les previsions realitzades pel que fa al creixement demogràfic, s'ha qüestionat la gestió del territori, tant a nivell urbanístic, com econòmic i social. El mateix concepte de creixement, considerat *a priori* com a necessari, li serveix al sistema polític per a justificar qualsevol acció que afavoreixi el creixement econòmic. Per això, la qüestió seria si aquest creixement és l'adequat ja que, a l'hora de la veritat, es manifesta únicament en un augment de la producció, el consum i del benefici d'uns pocs en detriment de la qualitat de vida de la majoria.

El model desitjat ha d'escapar –d'una forma necessària–, de l'adjectiu exclusivista d'econòmic. Aquest model ha de respectar el medi ambient i les necessitats bàsiques de les persones independentment del seu origen, edat i sexe, per sobre dels interessos capitalistes. El model que volen els i les osonenques és un model que integri totes les dimensions de la vida de les persones: lloc de treball, vida familiar i social, salut, educació, accés a la cultura, habitatge, vincle amb l'entorn... Es vol posar l'accent en la construcció de xarxes que fomentin la cohesió social i la relació entre els moviments socials de la comarca.

BAIX LLOBREGAT // LA KRISPA DENUNCIARÀ L'EMPRESA RESPONSABLE

Amenaçades per una constructora

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

L'immoble situat al carrer Marquès de Cornellà 153 (Cornellà de Llobregat) va ser okupat el juny de 2000. Des d'un bon començament un grup de joves de la ciutat el van destinar a habitatge i centre social, essent un dels tres centres socials okupats de Cornellà (junt amb La Banka Rota i CSO Tòxics).

El centre social fa sis anys que desenvolupa les seves activitats després d'haver estat okupat

Fins un any després, La Krispa no va tenir cap denúncia. Aquesta, que seguia la via penal, va ser arxivada als pocs mesos. Tot i així, fins fa poc més d'un mes el procés no va continuar per via civil civil.

En aquesta nova etapa del procés legal, però, la dinàmica ha

estat diferent. En primera instància, el centre social va rebre la visita d'una persona que es feia dir José María, suposat fill de l'antiga propietària. La realitat era que havia estat comprada per la constructora Gadipro S.L. l'any anterior. La visita es va fer, segons l'assemblea, amb la intenció d'oferir 2.000 euros a canvi de l'abandó de l'immoble, en cas contrari, enviaria 15 sicaris per fer-los fora.

Després de la negativa de l'assemblea d'acceptar el que consideren un xantatge, la constructora va donar l'ordre d'enderrocar l'edifici. Malgrat que als paletes els havien dit que no hi vivia ningú, en veure que es tractava d'una casa okupada van tenir la prudència de comprovar que estava habitada.

El 7 d'abril es presentà el suposat fill de la propietària amb el seu advocat. En aquest moment es fa palès que aquest està subcontractat per la constructora amb l'objectiu de fer fora els okupants. Després de discutir amb la persona que va obrir la porta i amenaçar-la, van entrar per la força. Fruit d'aquesta situació, l'assemblea interposarà una denúncia per amenaces i agressió.

Per la seva banda, el procés legal continua. El passat dilluns van començar les declaracions del procés civil.

Gadipro Societat Limitada

Quan va ser okupada La Krispa era propietat de la família Rius. Descendents del penúltim alcalde franquista, conegut a la ciutat per aprofitar-se del càrrec per a enriquir-se. El març de 2005 l'empresa

Gadipro S.L. compra l'immoble per un valor de 500.000 euros.

Aquesta és una empresa dedicada a activitats immobiliàries de tot tipus. Gadipro va començar amb un capital de 90 milions d'euros. Els propietaris són José Luis Gallardo Damas i Diego Rodríguez Barón. Aquest últim és, segons fonts del centre social, qui s'encarrega de l'activitat de l'empresa a Catalunya.

El desallotjament de Kan Kadena ha quedat suspès

La jutgessa ha acceptat l'escrit d'oposició contra l'execució provisional de la sentència. Així doncs, el desallotjament previst pel 8 de maig ha quedat ajornat. Ara, l'Audiència Provincial de Barcelona haurà de decidir sobre el futur de l'antiga masia de Kan Kadena, a Esplugues de Llobregat.

El centre social està situat al sector Sant Llorenç, limitat per Laureà Miró, la Ronda de Dalt i l'avinguda dels Països Catalans d'Esplugues. Els processos d'expropiació van començar fa anys aprofitant la imposició del

transport privat Trambaix.

L'empresa propietària, Promociones Ruve S.A., és una promotora immobiliària d'Esplugues i traslladada a Barcelona en plena època de crítiques per la facilitat per aconseguir requalificacions urbanístiques amb l'excalde inhabilitat per prevaricació Antoni Pérez. Ruve ha arribat a acords econòmics molt importants amb ajuntaments del Baix Llobregat, especialment a Esplugues, Sant Feliu i Cornellà. Mouen un volum d'explotació econòmica de desenes de milions d'euros a l'any a costa del dret a l'habitatge.

Més mobbing

Continuen les pressions contra els habitants de la finca del carrer Verdi 28 de Gràcia. Aquesta setmana la companyia d'aigües ha tallat el subministre. Ells havien pagat mitjançant un gir postal tots els rebuts a la propietat. Aquesta però no ha fet efectius els pagaments a la companyia.

Panys segellats

Vuit immobiliàries, dues ETT, alguns parquimetres i la seu del PP de Sant Boi de Llobregat varen ser sabotejades amb silicona als panys la matinada del divendres 5 de maig. L'acció es va reivindicar a Indymedia afirmant que aquestes empreses i institucions són les màximes responsables de l'especulació a les nostres ciutats, pobles, camps i platges.

Prou sorolls

Uns 300 veïns i veïnes de Castelletdefels afectades pels sorolls de l'aeroport del Prat van participar a l'acte convocat diumenge 7 de maig per la Plataforma Prou Sorolls. Una caravana de 120 vehicles va arribar fins al recinte escortats per sis furgons policials. Allí es va fer una sentada i es va repartir informació del que porten denunciant des de fa mesos. No poden viure amb tant soroll.

(detail ampliat)

La participació a la DIRECTA a la xarxa de corresponsalies va creixent progressivament, una qüestió decisiva a l'hora de mesurar la realitat d'un projecte que es vol horitzontal. Els nivells d'implicació són diferents perquè són moltes les tasques a realitzar: participació a la redacció, difusió del projecte, cerca de punts de distribució i publicitat, presentacions i parades, subscripcions... Les corresponsalies es reuneixen, de moment, un cop al mes, i cada setmana fan les aportacions acordades als continguts del setmanari. Si voleu col·laborar amb la DIRECTA, podeu escriure a la corresponsalia que tingueu més a prop o directament a redaccio@setmanaridirecta.info

Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info> // **Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info> // **El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès)** elcamp@setmanaridirecta.info // **Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa)** girona@setmanaridirecta.info // **Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info> **Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info> // **Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera)** <terresponent@setmanaridirecta.info> **Vallès Occidental** <terrasa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info> **Vallès Oriental** <granollers@setmanaridirecta.info>

I properament: Anoia, Bages-Berguedà, Garraf, Pirineu de Lleida i Terres de l'Ebre.

11 de maig **Mataró** (Llibreria Robafaves, c/Nou 27) 19:30 h
12 de maig **Santa Coloma de Farners** (Ateneu Selvatge) 19h
13 de maig **Ripoll** (Sala Abat Sant Just, Pl. Ajuntament 3) 19h
17 de maig **L'Hospitalet de Llob.** (CSO L'Òpera, Josep Prats 56) 20h
27 de maig **Ribes del Garraf** (GER, c/Pi 25) 20h
2 de juny **Felanitx** (Sala Recreativa) hora per confirmar
3 de juny **Palma** (Bar Es Pinzell) hora per confirmar
10 de juny **Sant Celoni** (Casal Independentista Quico Sabaté) 19:30h
16 de juny **Maó** (Lloc i hora per confirmar)
22 de juny **Mataró** (Cafè Arcàdia) hora per confirmar
24 de juny **Ponts** (Bar Canari) 19h

Si voleu organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info

La distribució de la DIRECTA la fem mitjançant una distribidora, que s'emporta un percentatge de les vendes i, als llocs on aquesta no pot arribar, ho enviem per missatgeria. Els punts de venda també s'emporten un percentatge. Alguns, però, ho donen al Setmanari. A més dels punts que surten a sota, hi ha un seguit de punts de venda que s'aniran incorporant progressivament, a mesura de les nostres possibilitats. Si voleu ser punt de venda o sabeu de llibreries, quioscos o locals on creieu que voldrien tenir el setmanari, truqueu-nos o envieu un correu a distribucio@setmanaridirecta.info

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir la DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Un cop hakis omplert la butlleta ens la pots fer arribar a: c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902, l'Hospitalet de Llobregat. També pots enviar les teves dades per correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info, o entrant a www.setmanaridirecta.info i omplir el formulari. O bé, truca'ns al telèfon 935 270 982 ó al 661 493 117.

Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom..... Cognoms.....
 Població..... Codi Postal.....
 Adreça.....
 Correu electrònic..... Telèfon.....
 Signatura: Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros

Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Kurdistan // Intifada

» La Confederació Democràtica Kurda, coordinadora de les organitzacions que lluiten per un Kurdistan lliure, democràtic i socialista va celebrar la seva 4a assemblea general. L'acte va servir per denunciar les contínues massacres dels exèrcits turc i iranià i es va definir la recent "intifada kurda" de març com la "presa de la paraula per part del poble".

Itàlia // "Il Silvestre"

» Un jutge d'instrucció de Florència ha ordenat presó preventiva el quatre de maig per a cinc membres del col·lectiu anarquista "Il Silvestre", sota acusacions d'associació terrorista i subversió contra l'ordre democràtic. Els fets sembla que serien uns sabotatges contra torres d'alta tensió que abastien les obres del tren d'alta velocitat.

ATENES // Es consolida el moviment altermundista europeu

Al Fòrum Social es construeix l'altra Europa Possible

Alberto Aquilue
/Atenes/

Atenes ha allotjat la 4a edició del Fòrum Social Europeu, celebrat entre el 4 i el 7 de maig. El procés que arrencà a Florència i continuà per París i Londres, ara ha arribat a terres gregues amb una participació que l'organització, el Fòrum Social Grec (FSG), xifra en més de 30.000 persones als actes del Fòrum i en més de 100.000 als carrers, durant la manifestació de la tarda de dissabte 6. La valoració que fa l'FSG de l'event és globalment positiva, i és que tenen motius per a l'optimisme, encara que, evidentment, hi hagi punts clarament millorables.

No s'han acceptat subvencions institucionals, ni "esponsoritzacions" privades i la infraestructura era coberta de forma col·lectiva

Una de les novetats més destacables d'aquesta edició ha estat sens dubte l'organització de l'espai físic com un "territori social". No sols no s'han acceptat subvencions institucionals, ni "esponsoritzacions" privades, sinó que a més, temes com la distribució de menjars i beguda han estat portats per grups de comerç just, col·lectius d'immigrants i entitats solidàries... Així, cada matí els i les participants es posaven les piles amb un cafè zapatista al típic estil grec i continuaven amb entrepans vegetals elaborats per una cooperativa local. Vigilància, neteja i d'altres aspectes d'infraestructura també eren coberts de forma col·lectiva.

També ha estat important la supressió dels plenaris (els actes més multitudinaris, amb més "patums" i concentració de gent), donant més rellevància als seminaris i tallers, facilitant d'aquesta

La imaginació sempre és present en les protestes dels fòrums socials

manera la simultaneïtat d'actes, una assistència més repartida i una possibilitat de participació molt més real.

En relació a la procedència dels delegats i delegades, destaca la important presència turca (més de 1.000 persones) i un augment de participants de països de l'est d'Europa i de la zona dels Balcans (tot i que encara resulti minsa exceptuant, potser, als veïns búlgars). En relació a "casa nostra", va assistir una delegació catalana molt diversa i dispersa (traductors del grup col·laborador Babels, sindicalistes, gent de RAI, dels joves d'IC, de l'esquerra independentista o del món del software lliure) que, en conjunt, superarien el centenar de persones. Més nombrosa era la representació basca, que va aprofitar per a celebrar un seminari sobre el nou acord democràtic per a la resolució del conflicte a Euskadi, amb la presència, entre d'altres, del mediàtic mossèn irlandès Alec Reid. No hi havia quasi participants d'altres zones de l'Estat espanyol, excepte alguns molt concrets de Madrid o Sevilla.

L'FSE es va celebrar físicament a uns 13 km al sud d'Atenes, prop

del mar, en unes instal·lacions esportives construïdes amb motiu dels últims Jocs Olímpics i al costat mateix de l'antic aeroport de la ciutat (això últim va facilitar que unes 2.500 persones s'allotgessin als antics hangars dels avions).

Intensos debats

L'oposició a la guerra va continuar sent el principal protagonista de la trobada, tot i que progressivament s'incorporen més temes que agafen força (educació, sanitat, ecologia, relació entre moviments socials i partits polítics...). L'amenaça d'atac a l'Iran per part del govern dels Estats Units és un dels punts que més es van repetir, tot i no ser aquest l'únic tema d'actualitat al Fòrum. També es va parlar molt del Nepal i les revoltes populars, de Veneçuela i els seus avenços socials, de la nacionalització del gas a Bolívia per part del govern d'Evo Morales, de "l'Altra Campanya" zapatista i la recent alerta roja de l'EZLN pel fets d'Atenco, o de la victòria dels joves francesos sobre el govern en la seva lluita contra la llei del primer contracte.

Va destacar un seminari sobre l'acord democràtic per a la resolució del conflicte basc, amb la presència del mediàtic mossèn irlandès Alec Reid

En definitiva, uns dies de debats molt intensos i, sobretot, de confluències entre moviments i persones de molt diverses procedències geogràfiques i polítiques, doncs allà estaven representats des de moviments cristians de base fins a grups maoistes.

Dissabte a la tarda es va realitzar la manifestació pel centre de la capital hel·lènica, amb una nombrosa participació de des-

enes de milers de persones, i on es van produir alguns incidents que van reobrir l'etern debat en el si moviment grec sobre l'ús de la violència.

Finalment, l'assemblea dels moviments socials de diumenge al matí va cloure el Fòrum. Allí es van fixar algunes dates concretes per a properes convocatòries: del 23 al 30 de setembre una setmana d'accions contra la guerra, i el 7 d'octubre es fa una crida a la mobilització a tota Europa, però també a Àfrica (de fet ja es va proposar a l'últim Fòrum Social Mundial de Bamako, Mali) pel dret a la lliure circulació de les persones.

L'FSE s'acomiada d'Atenes amb l'olor dels gasos lacrimògens obsequiats per la policia grega ja des d'un bon principi de la manifestació, i és que hi ha coses que sí traspassen amb facilitat les fronteres: per exemple la repressió al dret a la lliure expressió i manifestació.

Properes convocatòries:

Del 23 al 30 de setembre

Setmana d'accions contra la guerra

El 7 d'octubre

Mobilització a Europa i Àfrica pel dret a la lliure circulació

MÈXIC // UN MORT PER LA REPRESSIÓ A LA VENDA AMBULANT

Ocupació policial de la comunitat de San Salvador Atenco

☞ Gemma Estrella Encarnación
/Mèxic/

3 de maig, set del matí

La policia municipal de Texcoco, a l'Estat de Mèxic i a pocs kilòmetres de Mèxic Districte Federal (DF), s'enfronta a un grup de venedors de flors membres del Front de Pobles en Defensa de la Terra (FDTP), que es feu famós internacionalment per la seva tenaç oposició a la construcció d'un aeroport a les seves terres.

Fa setmanes que els comerciants resistien contra una ordre de desallotjament del govern estatal, que pretenia fer-los fora del carrer on desenvolupaven la seva activitat comercial i traslladar-los a una altra zona. La manca

Un dels ferits molt greus mentre vessava sang als carrers d'Atenco

Es compten 217 detencions i seixanta desaparicions, incloses 5 estrangers que seran deportats

d'arguments per justificar la reubicació i l'ús de la força per part de la policia fa esclatar la ira dels floricultors que responen amb pedres, matxets i còctels molotov. A dos quarts de nou, el líder del FDTP, juntament amb altres companys seus i floricultors de Texcoco s'atrinxeren en una casa del municipi.

La clausura s'allarga nou hores, durant les quals ni el

govern de l'estat ni el federal fan acte de presència. A les cinc de la tarda 500 policies els rodegen i desallotgen. Aquest assalt deixa com a resultat la destrucció de la zona i un mort. Un noi de catorze anys resulta abatut d'un tret. L'autopsia ha demostrat que la bala coincideix amb la munició utilitzada per la policia. Sis de la tarda, durant un míting a la capital mexicana, el subcomandant Marcos

declara en alerta roja a l'EZLN i les organitzacions de l'Altra Campanya. El "Delegat Zero" romandrà al DF fins que se solucioni el conflicte de Texcoco i el municipi veí de San Salvador Atenco, d'on provenen molts dels venedors afectats. A primera hora de la tarda de dimecres, els mitjans de comunicació tradicionals, inicien una campanya de culpabilització contra "l'Altra" i Marcos.

4 de maig, sis del matí

La policia entra a Atenco amb llançagranades i gas lagrimògen, la repressió es fa més cruenta. A deu minuts per les vuit del matí ocupen el poblat.

A finals del dia es compten 217 detencions i una seixantena de desaparicions. Entre les persones detingudes hi ha 5 estrangers que seran deportats.

► Solidaritat arreu del món

En dos dies la Policia Federal Preventiva ha detingut i agredit a centenars de persones. Davant de la brutalitat injustificada s'alcen per tot arreu mostres de solidaritat. Al país asteca, Europa i algunes ciutats dels Estats Units hi ha hagut mobilitzacions de recolzament a la població d'Atenco. A Barcelona una vintena de persones es van concentrar i desplegar pancartes davant l'estand mexicà a la Fira de Turisme. Al DF divendres 5 de maig es va iniciar una marxa fins al municipi ocupat, en la qual van participar el Subcomandant Marcos i membres de l'Altra Campanya. Mitjans lliures informaven que els estudiants que intentaven arribar a la manifestació eren escorcollats a les estacions de metro, extenent la repressió policial, també, a la solidaritat. ☞

GALÍCIA // ES RADICALITZA LA LLUITA PER LA MILLORA D'ELES CONDICIONS LABORALS

La vaga del metall de Vigo amenaça amb convertir-se en indefinida

☞ Guillem Sánchez i Barrull
/Barcelona/

Corren temps moguts a les fàbriques viganes. La gran ciutat industrial gallega, epicentre de fortes lluites laborals durant la reconversió de les grans drassanes públiques, torna a l'escenari amb una vaga a la indústria metal·lúrgica.

Les dues primeres jornades d'aturada, el 3 i 5 de maig, van ser considerades un èxit "com mai" pels sindicats convocants. Van xifrar el seguiment com "pràcticament del 100%" i es van celebrar manifestacions als carrers de fins a

15.000 persones segons les mateixes organitzacions. Especialment dur va ser el segon dia, en que fins i tot hi va haver enfrontaments amb la policia i es van bloquejar els accessos a la fàbrica de Citroen (principal empresa de la ciutat) amb barricades i vehicles creuats. A més, s'hi van sumar també nombrosos estibadors.

La patronal, però continua sense cedir a les reivindicacions obreres, i, si les negociacions no arriben enlloc abans de dijous 11, la convocatòria de vaga s'estendria a tota la província de Pontevedra, afectant a més de 37.000 treballadors. La Confederació Intersindical Gallega (CIG), central

majoritària al sector amb la meitat dels membres de la taula de nego-

A partir de dijous que ve podria convocar-se una vaga a tota la província de Pontevedra

ciació, en un comunicat culpa de l'enquistament del conflicte a la Conselleria de Treball de la Xunta, doncs "és qui té la responsabilitat de mediar en el conflicte". En la memòria de totes les parts està present la vaga de 1994, quan després de 23 dies es va signar el conveni vigent fins avui.

► Una negociació difícil

Després de 12 anys, però, aquest acord ha quedat antiquat, en gran part perquè no dona respostes a l'actual situació de precarietat i subcontractació, molt exteses a la indústria gallega. Concretament, els sindicats exigeixen fixar un màxim de contractes temporals

permesos, que la patronal accepta que siguin el 50% dels totals.

Altres punts de la reivindicació són la limitació de les subcontractacions a empreses del mateix grup i la garantia dels drets d'antiguitat.

Els esculls més problemàtics són, però, la flexibilitat horària, ja que la patronal pretén crear una bossa de 200 hores anul·lades durant les quals podria disposar lliurement del treballador, i els increments salarials, que haurien de ser, segons la GIG, de 800 euros més l'IPC real el primer any, més un 1,5% els dos següents, per tal de recuperar el poder adquisitiu perdut en aquests darrers tres anys. ☞

concerts cinema teatre poesia memòria territori i llengua

El País Valencià a Barcelona

2a setmana cultural
Maig 2006

Espai País Valencià

tota la programació a www.espaipaivalencia.org

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52

autonomia@autonomiadelspectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc

Cafè·Restaurant·Llibreria

anodibne

Miquel Ricomà, 57
938600789 Granollers

anticapitalisme
alternatives
contrainformació
solidaritat

illacrúa

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrúa.net

Observatori dels mitjans

Empresari enxampat

L'altruisme del més ric

Bill Gates i la seva dona Melinda rebràn en breu el premi Príncep de Asturias per la seva labor humanitària. Al president de Microsoft no li serà concedit el premi per la seva tasca al capdavant del gegant de la informàtica mundial, és clar, sinó per les donacions milionàries que la seva associació benèfica ha aportat a diverses causes humanitàries de l'Àfrica i Amèrica del Sud. L'elecció de Bill Gates ha deixat perplex fins i tot a un redactor de La Vanguardia, que parlava en un article el passat dia 5 de les "contradiccions i la difusa divisió entre les actituds públiques i privades d'un personatge tant conegut".

El periodista recordava l'actitud monopolista de Microsoft que li va costar, entre altres, una sanció milionària de la Unió Europea per "abús de posició dominant" i que encara té un contenciós obert amb la multinacional. Al final conclouia: "Sense treure-li mèrits ni bondat de propòsits a les accions caritatives de Gates, és just recordar la dualitat entre l'home de negocis i el filantrop. Entre altres coses perquè el segon s'alimenta del primer. Gates demostra que la seva pot ser una generosa mà de ferro".

L'altruisme és un valor que no ha d'estar forçosament renyit amb l'opulència, evidentment. Però en tot cas, aquí no es discuteix el seu dret a ser ric, sinó el criteri d'aquells que no han tingut en compte, a l'hora de premiar-lo, la seva doble moralitat.

Els deliris de El Mundo

El diari El Mundo sembla disposat a insistir in eternum en la seves paranoiques insinuacions de la possible autoria d'ETA en els atemptats de l'11M a Madrid. Després de la comissió parlamentària d'investigació i fins i tot d'haver-se tancat el sumari del cas, aquest diari segueix negant l'evidència a base d'aportar "proves" que justifiquin la seva tesi. Fa pocs dies el diari publicava que a la furgoneta trobada prop de l'estació d'Alcalá de Henares, la policia hi havia trobat una targeta del grup empresarial basc Mondragón, la qual cosa segons ells, podia reobrir el debat de l'autoria dels atemptats. L'endemà, El País posava en evidència les males intencions del El Mundo quan informava que el que es va trobar a l'interior de la furgoneta era una cinta de música de l'Orquestra Mondragón i no una targeta de visita de cap "empresa pròxima a l'esquerra abertzale". Sense comentaris.

I perquè?

El Trofeu Godó va tenir en la seva última edició una visita inesperada. Enmig d'un dels partits de la competició una noia va saltar a la pista i es va encadenar a la xarxa uns instants. Ho recorden? Potser sí. Recorden perquè? Segur que no. Aquella noia es va encadenar en solidaritat amb els 660a treballadors de Seat que han estat acomiadats per un expedient de regulació. Des dels mitjans de comunicació, aquesta acció es va minimitzar al màxim, se suposa, per no deslluir la imatge del trofeu de la ciutat. Els mitjans són lliures de destacar o no els fets. En tot cas el que sí haurien de fer sempre és explicar els perquès de les coses. En la majoria de diaris, si es parlava de la noia encadenada es feia obviant el motiu de la protesta, el perquè d'aquella acció. Ara bé, no se sap si ho van fer per no ofendre el senyor Godó o perquè ni tant sols es van molestar a preguntar-ho.

Novetats a les ones

Boca Ràdio és el nou projecte radiofònic de l'Associació jove d'amics de la ràdio d'Horta-Guinardó, també coneguda com a AJARHG, que durant uns 10 anys ha portat a terme el projecte de Ràdio Carmel. L'associació, aprofitant l'experiència acumulada, "ha pensat en un nou projecte amb l'objectiu principal que l'emissora es converteixi en un altaveu per a la gent jove de tota la ciutat a partir de tres ítems transversals: els joves, la informació (oci, cultura, política, esport i música) i les associacions". De moment Boca Ràdio es troba en fase de proves i es pot escoltar al 90.1 (FM) del dial, i en poc temps també es podrà escoltar a internet a l'adreça . Des de l'Espai Jove Boca Nord comença doncs un projecte que vol portar a l'extrem el feedback emissor-receptor, propi del mitjà radiofònic.

Xarxa en positiu

"ATTAC és un moviment internacional de ciutadans pel control democràtic dels mercats financers i les seves institucions. Nascut a partir d'una iniciativa del Director de "Le Monde Diplomatique", l'any 1998, ATTAC és un moviment de ciutadans preocupats pels afers col·lectius i per trobar-los solució. La finalitat d'ATTAC és tornar el poder als ciutadans. El futur dels pobles i dels ciutadans es decideix en fòrums internacionals als quals només hi poden assistir els grups d'interès dels opulents i els especuladors. A causa d'això, el progrés només afavoreix la minoria que ha establert les regles del joc. mposades per les organitzacions i els grups mundials del poder econòmic. Aquests grups no fan sinó parlar a favor de la liberalització i la desregulació, i en contra de les preocupacions ecològiques i la societat del benestar. Tanmateix, també exigeixen sol edificant de franc, subvencions, beneficis fiscals i privilegis de tota mena. Denigren l'Estat del benestar tot titllant-lo "d'Estat assistencial", perquè ells només afavoreixen "l'assistencialisme" als opulents."

L'altra informació

a ula m èdia

Aula Media celebra el 5è aniversari del seu naixement. Una associació que treballa pel reconeixement del valor de l'educació en el món de la comunicació. És un espai que ofereix al professorat estudis, reflexions i recursos didàctics per aquesta causa.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

productosde laterra.com

El portal de venda de productos dels PPCC

★ preus especials per a col·lectius

www.productesdelaterra.com

SMS TRÉVOL

SERVEIS MERCAT SOCIAL

Distribució i Venda de productes de Mercat Social
(Comerç just, agricultura ecològica, cooperatives...)

Telèfon: 934 988 070 Correu: sms@trevol.com

Diagonal

WWW.DIAGONALPERIODICO.NET

PERIÓDICO QUINCENAL DE ACTUALIDAD CRÍTICA

A FURULAR

Contractació oberta 2006

EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juanón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
BarXino
Maguilaz

afurular@autonomiadespectacle.com

Tel: 93.443.01.90 Fax: 93.329.71.52

Espais emergents

La Fàbrica, un nou espai de reflexió via internet

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

L'1 de maig es va posar en marxa un nou espai virtual que pretén ser una eina per contribuir a la reflexió des de l'esquerra anticapitalista dels Països catalans. S'anomena La Fàbrica, i és un

La Fàbrica ha de servir per promoure la reflexió a través de la xarxa

portal d'internet en què hi col·laboren una trentena de persones de tendències polítiques variades per promoure la reflexió, la producció i la reproducció d'idees i d'informació. Segons una de les impulsores de la iniciativa, Laia Altarriba, La Fàbrica s'inspira en portals similars que ja existeixen en d'altres llengües, com Rebelión.org o LaHaine.org, però com que fins ara no hi havia cap projecte similar en català, van creure que era necessari fer-lo. Creuen que pot ser útil per a tots aquells qui lluiten per can-

viar la societat. De fet, La Fàbrica, que tot just arrenca, es pot convertir ben aviat en una eina de formació potent.

A La Fàbrica s'hi poden llegir articles ja publicats en d'altres bandes, textos propis o encarregats a diversos especialistes. Tots els articles s'agrupen en vuit grans categories: alliberament nacional, antipatriarcal, l'esquerra d'avui, comunicació, economia i societat, cultura, internacional, o mediambient i territori. Són textos escollits per un grup de coordinadors del projecte que, més enllà de descriure un problema o una situació, intenten aprofundir-hi i fer-ne un anàlisi per promoure'n la reflexió.

El portal no permet els comentaris dels lectors, segons afirma Altarriba, ja hi ha d'altres serveis a la xarxa que compleixen aquesta funció, com Indymedia o RacóCatalà.cat, sinó que busca reflexions més estructurades. De fet, Altarriba diu que La Fàbrica és més propera a una revista en paper que a aquesta mena de portals, però amb una diferència important respecte a les publicacions impreses: qualsevol amb un ordinador i connexió a internet hi pot accedir gratuïtament.

Els creadors del portal s'han marcat el repte d'aconseguir que sigui una eina útil per als moviments socials del país, i que la proposta se sumi a projectes que ja existeixen per construir un espai de trobada entre les esque-

rres rupturistes catalanes. Cal tenir en compte que La Fàbrica es fa des d'aquí, però és un projecte obert al món i a les propostes que, vinguin d'on vinguin, contribueixin a teixir la xarxa de la resistència. S'hi publiquen articles i textos que fan referència a experiències d'arreu del món, i també n'hi ha d'autors de fora sobre temes d'actualitat internacional, entre d'altres.

Per una altra banda, qui ho vulgui, pot enviar-hi articles per correu electrònic, i si els coordinadors del portal creuen que són

El portal vol arribar a ser una eina útil per als moviments socials del país

interessants, els publicaran. Això sí, els escrits que s'hi enviïn han de ser firmats per l'autor i si es publiquen, es farà sota llicència lliure Creative Commons. El portal, a més, seguint la filosofia dels seus creadors, s'ha fet exclusivament amb eines i recursos de programari lliure i posa a disposició de tothom el codi font amb el

qual s'ha construït. Per ara, per tal d'accedir a La Fàbrica cal fer-ho des de la direcció lafabrica.milnou.net, però els autors del projecte ja han demanat el domini .cat i asseguren que aviat serà possible entrar-hi des del domini LaFàbrica.cat. De moment, els seus impulsors creuen que el portal ha tingut una bona acollida, però no n'han fet gaire difusió, en faran més així que funcioni el domini nou.

Tot i això, ja hi ha molts textos que ja són a disposició de tothom que visiti el portal, ara ja hi podeu trobar articles sobre temes variats i d'autors d'àmbits molt diferents; hi ha textos com *Institucionalisme cultural i desobediència artística*, sobre la cultura al país fet pel cantautor Cesc Freixas; però també n'hi ha de més complexos com la *La Revolució Tecnològica en el cor de les contradiccions del capitalisme senil*, del reconegut economista egipci seguidor de les teories de centre-perifèria Samir Amin; a més d'altres com *Esdevenir productors audiovisuals per trencar el capitalisme mediàtic*, del col·lectiu de periodistes Fora de Quadre; *Armes de dona per guerrers de la xarxa*, de Mercè Molist; o *Els Moviments d'Alliberament Nacional enfront de la Globalització*, de l'escriptor Julià de Jodar, el sociòleg Carles Riera i la historiadora Eva Serra. ●

Més informació:
lafabrica.milnou.net

El Centre Social Okupat la Via de Balaguer celebra el desè aniversari

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

els propers dies 12, 13 i 14 de maig el Centre Social Okupat la Via, a Balaguer, celebra el desè aniversari. Que un espai okupat pugui arribar a fer deu anys és poc comú, i per això els responsables de han preparat un cartell amb tota mena d'actes. Divendres ja es podrà visitar l'exposició *Deu anys d'okupació* a partir de les vuit del vespre. Després es farà un sopar, i un concert amb *Komando Oculito*, *Ratas Speezofrenikas*, *Oxtomilak* i *Naraina*. Per dissabte s'ha previst un dinar ecològic a partir de les dues, i després, un espectacle de màgia amb el Mag d'Os, una xocolatada popular, pintar un mural i un taller de malabars. A la nit, es farà un concert amb *Kasparrata*, *Kosa Nostra*, *Maria y Sus Cogollos* i *Kuarto de Kilo*. Diumenge, continuarà oberta l'exposició, i a partir de les sis de la tarda es farà una concentració davant de l'Ajuntament per reclamar un habitatge digne, tot seguint la convocatòria que s'ha fet a través de correus electrònics i missatges de mòbils a molts altres pobles i ciutats entre els quals hi ha Barcelona, València o Lleida mateix.

S'inaugura a Balaguer una botiga de l'assemblea Pagesa

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

L'assemblea Pagesa està d'enhorabona. Després d'anys de feina s'ha obert al públic "El Mercat del Reng", un espai en forma de botiga a Balaguer, promogut pel sindicat crític de la pagesia Catalana, però ara emancipat a través d'AREFA (Associació per la Resistència de les Explotacions Familiars Agràries) que la gestiona autònomament. És un projecte sense ànim de lucre, que dona sortida als productes de vint-i-cinc socis pagesos amb el suport de vuit socis consumidors. Al Mercat del Reng, situat a la plaça Mercadal número 17 de Balaguer, s'hi comercialitzen productes d'elaboració directa, lliures de transgènics i derivats i tan la carn com el producte fresc són ecològics. És obert de dilluns a dissabte de les deu del matí a les dues del migdia i de les cinc de la tarda a dos quarts de nou del vespre.

Què es cou

Música per a l'escamot Dixan: els volem a casa ja!

Redacció Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Ni a l'Iraq ni a Banyoles hi havia armes químiques. Aquesta és la frase que encapçala el cartell del concert gratuït organitzat per al dissabte 13 d'abril a les 21h al parc Central de Girona per la Plataforma Aturem la Guerra d'aquesta ciutat en el marc de la campanya que porten a terme des de fa més de tres anys en suport dels detinguts per l'Operació Estany. Es tracta, per tant, d'una nova acció de denúncia de la situació de presó provisional en què es troben sis companys, Ali Kaouka, Mohamed Benaboura i Djamel Boudjelthia de Banyoles, Mohamed Nebbar d'Olot, Youb Saoudi de Salt i Mohamed Tahraoui de Barcelona, per exigir-ne la llibertat immediata així com l'arxiu de totes les actuacions judicials que cuegen arran de l'Escamot Dixan.

La Plataforma organitzadora la compon un ampli espectre de la xarxa organitzativa social i política

La Plataforma organitzadora la compon un ampli espectre de la xarxa organitzativa social i política de les Comarques Gironines, amb l'adhesió d'una trentena de col·lectius entre els quals hi ha la CUP Girona, Lluita Internacionalista, el CS La Màquia, la Xarxa Cristiana, la UGT, IC-V o el GRAMC. El manifest compta amb més de 2000 signatures, algunes d'elles de personalitats socials i polítiques com Josep M. Terrabras, Maria Mercè Roca, Mireia Lluch i Nawal Al Saadawi.

L'origen de tot plegat

Per què la Plataforma Aturem la Guerra de Girona va assumir a principis del 2003 la campanya a favor dels empresonats per l'Operació Estany respon a la motivació política d'aquest muntatge mediàtic i policial que no era altra que intentar justificar la intervenció espanyola en l'atac a l'Iraq. Així el 24 de gener del 2003 el llavors president Aznar després d'un Consell de Ministres extraordinari celebrat a la Corunya per la pressió del Prestige, proclamava solemnement que "acaba de ser desarticulada en Catalunya una cèlula de Al Qaeda con armes químicas preparadas para matar a mucha gente".

Concentració davant la Delegació del Govern a Girona, per protestar contra l'operació Estany. Novembre del 2003

Amb l'operació mediàtica i policial eren detinguts 23 veïns de diferents municipis catalans, dels quals 16 ingressarien a presó amb l'únic denominador comú de ser immigrants àrabs musulmans. Amb tot, al cap d'unes setmanes les anàlisis policials van determinar que dels productes intervinguts el més perillós era sabó, aquest fet i la insistència de les mobilitzacions van provocar que sortissin en llibertat aquella mateixa primavera, la majoria d'ells (14) el mateix dia que s'iniciava l'atac a l'Iraq, i que a l'estiu el cas estigués arxivat.

Tanmateix el govern del PP es negava a reconèixer el fiasco de l'Escamot Dixan i el setembre del 2003 es reobria el cas per un informe de l'FBI per a quatre dels companys i iniciaven dues excepcions contra dos companys més. Amb el clima post-11M i l'assumpció de la investigació pel jutge Garzón el cas feia un gir radical i sense cap element nou s'acordava novament l'ingrés a presó que s'allarga fins avui.

L'acció al carrer

Durant tot aquest temps, i especialment en els períodes amb els companys a la presó, la Plataforma ha volgut mantenir la campanya viva als carrers, especialment a les Comarques Gironines, amb la convocatòria d'una llarga llista de concentracions i manifestacions, algunes amb desenes de persones, d'altres amb centenars, que han expressat en cada moment

El govern del PP es negava a reconèixer el fiasco de l'Escamot Dixan i el setembre del 2003 es reobria el cas

que es produïa una actuació judicial o política l'exigència de llibertat dels empresonats.

El novembre passat una intensiva campanya de concentracions i presència al carrer va aturar l'extradició d'en Mohamed Benaboura a Algèria, quan ja havia estat autoritzada pel govern.

L'acció a les institucions

En l'època del govern Aznar l'esquerra parlamentària va flagellar el PP pel ridícul de l'Operació Estany de tal manera que es confirmava l'interès polític de l'operació (i la falta de rellevància policial) al temps que s'assumien des dels partits compromisos amb la campanya de la Plataforma Aturem la Guerra. D'aquí el vessant institucional de la campanya: les mocions aprovades en els ajuntaments de Girona, Banyoles, Salt, Llagostera, Blanes, Figueres, Santa Coloma de Farners, etc., i la moció parcial apro-

vada a la Comissió de Justícia del Parlament de Catalunya.

Amb aquest suport social i polític de les organitzacions, i també de les institucions, la Plataforma s'ha reunit amb els actuals responsables polítics per exigir-los la solució política que tenen a les mans, a través de la fiscalia, per posar en llibertat tots els companys i arxivar definitivament el malson de l'Operació Estany, adduint que el que va començar políticament ha d'acabar políticament, i els resultats han estat fins avui molt tímids.

Amb els sis companys a la presó, alguns d'ells a més de 1000

km de casa seva en règims d'aïllament extremadament sever (Ali Kaouka per exemple amb prohibició de llegir o de participar en activitats), el moviment de solidaritat amb l'Escamot Dixan es troba a l'espera del judici, preparant amb el concert de dissabte fons econòmics per mantenir viva la campanya i esperant que aquells que deien al PP quan era al govern que la mentira es mentira y el jabón es jabón y ustedes no tienen ninguna credibilidad assumeixin les seves responsabilitats i desfacin definitivament una de les darreres mentides de la guerra contra l'Iraq. ☺

CONCERT 13 DE MAIG DE 2006

A LES 21H. AL PARC CENTRAL DE GIRONA, AMB

Feliu Ventura
Net Flanders
Nour
Tambors de la Draga
i Dj. Moha

Organitza:
Plataforma Aturem la Guerra

GUERRANO@GIRONA.COM

Comerç Just: Quan l'ètica i la cooperació arriben al mon del comerç

☞ **Dídac S.-Costa**

/queescou@setmanaridirecta.info/

Les quartes Jornades de Comerç Just i Consum Responsable comencen avui, 11 de maig, al Centre Cívic del Convent de Sant Agustí de Barcelona. L'objectiu de les jornades és donar a conèixer els debats i les experiències que s'estan generant a nivell internacional. Fins el 13 de maig s'organitzaran cinc taules rodones i tallers participatius per acostar a la població tot un seguit d'iniciatives de Comerç Just que van prenent forma arreu.

I és que el Comerç Just és un nou moviment social i de cooperació Nord-Sud que treballa en la transformació de les lògiques del comerç internacional mitjançant la creació de xarxes i relacions comercials justes i amistoses entre tendes i consumidors solidaris del Nord i productors del Sud. Nous criteris d'ètica, justícia i sostenibilitat ecològica impregnen i passen a formar part indissoluble de l'activitat productiva i comercial, humanitzant els intercanvis al Món.

Una nova lògica de la cooperació i del comerç, justa, ètica, sistèmica i autogestionada

El Comerç Just ha crescut en forma espectacular tant en volum de vendes, com en número de voluntaris i treballadors implicats i en capacitat de sensibilització i de mobilització social des dels seus inicis als anys 60, quan neix entre petits col·lectius solidaris de centreuropa, després que els països tot just descolonitzats aixequen el crit de Comerç, No Ajuda, fins a assolir avui una facturació de més de 660 milions d'euros després d'un creixement els darrers 10 anys a un ritme del 20% anual, amb

Fira de comerç just al moll de la fusta el pasat diumenge

13 grans organitzacions importadores, 3 mil Tendes del Món en 18 països on hi treballen més de 100 mil voluntaris, i més de 80 mil altres establiments on es comercialitzen productes de Comerç Just.

D'entre els productes més comuns que hi trobem destaquen el cafè, el té, el cacau, la mel, xocolates, plàtans, sucre, fruites tropicals, suc de fruites, dolços, arròs, vins, artesanies, teixits, instruments, mobles o jocs.

El Comerç Just compta entre les seves virtuts el fet que es tracta d'un moviment ja plenament actiu, i que dintre d'un marc capitalista aconsegueix construir una proposta que trenca radicalment amb els seus paradigmes centrals. Enlloc d'organitzar l'ajuda humanitària a través de les formes clàssiques de cooperació, el Comerç Just vol resoldre el problema directament des de l'arrel, atacant frontalment i alhora amb mitjans no-violents, cooperatius i creatius les lògiques i dinàmiques que impedeixen el desenvolupament de les nacions del Sud i generen la necessitat de l'ajuda internacional: la naturalesa desigual i cinica de les relacions comercials Nord-Sud.

► **Acords bàsics del Comerç Just**
Pel que fa a la relació amb el Sud, el Comerç Just es compromet a:

Establir relacions ètiques, justes i estables amb els productors, millorant el seu accés als mercats del Nord amb el mínim d'intermediaris.

Garantir una millor remuneració, justa i suficient per als seus productors, i per a consolidar les seves organitzacions, permetre un desenvolupament sostenible a la comunitat, i engegar nous empeniments productius cooperatius.

Establir relacions estables en el temps. Fidelitat en la compra tant per part de l'importador, com del consumidor final, qui és el principal agent solidari de la cadena, ja que sobre ell recau un sobrepreu solidari d'un 10 a un 20% que acostumen a tenir els productes al Comerç Just.

Establir preus estables mes enllà dels daltabaixos del comerç mundial

Pre-finançament parcial de la producció quan ho sol·liciten els productors. I quan és possible i necessari, pagar anticipadament algunes collites o produccions,

per evitar així la dependència dels productors a sistemes de préstecs abusius i millorar la competitivitat en accedir a crèdit a millor cost i amb més fluïdesa.

Col·locar l'ènfasi en els col·lectius més desfavorits i dificultats d'integrar-se als sistemes productius, com les dones o les nacions indígenes.

Establir contractes que permetin fer planificacions a llarg terme.

Pràctica democràtica i circular en la presa de decisions i en les formes d'organització,

Defensar l'agricultura orgànica,

ca, protegir el treball infantil

Impulsar aliances i coordinar esforços amb ONG's per al desenvolupament, altres organitzacions locals i de finançament.

► **Transformació al Sud i al Nord**

Però el comprimis de transformació del Comerç Just no es queda al Sud, sinó que també viatja al Nord, on es fa l'altra meitat de la lluita, mitjançant:

La pròpia existència de les tendes i importadores de Comerç Just i el fet d'existir com a alternativa al comerç normal.

La realització de campanyes globals i nacionals pel canvi de lleis i normatives del comerç mundial.

Campanyes d'informació i sensibilització sobre les condicions reals de treball al sud i les implicacions de l'acte de consumir, per tal que aquest s'exerceixi en forma conscient i responsable, un cop enteses les dinàmiques i les repercussions que representa.

La compra en el Comerç Just apareix com un vot del consumidor, que bé pot servir per finançar i estimular dinàmiques de dominació, explotació i insostenibilitat social i ecològica quan es disposa en les caixes de corporacions insolidàries i eco-il·lògiques, com pot ajudar a estimular, en canvi, el creixement de noves dinàmiques, propostes i empeniments més ètics, solidaris, i ecològics entre treballadors i comunitats del Sud geopolític i la societat civil organitzada i crítica del nord. ☺

Quartes Jornades de Comerç Just i Consum responsable

CENTRE CÍVIC CONVENT DE SANT AGUSTÍ

Pl. de l'Acadèmia, s/n | Barcelona (metro: Arc de Triomf)

Organitza: Sodepau | www.sodepau.org

Col·laboren: Xarxa de Consum Solidari | www.xarxaconsum.net

Alguns enllaços relacionats:

- Coordinadora Estatal de Comercio Justo
- www.e-comerciojusto.org
- www.intermonoxfam.org
- www.setem.org
- www.alternativa3.com
- www.xarxaconsum.net
- www.efta.int

La solidaritat antirepressiva ens convida a fer un Tomb

☞ **Guillem Sanzhez Barrull**

/queescou@setmanaridirecta.info/

“A mesura que l'activitat i la presència dels moviments socials de caràcter anticapitalista augmenta, la resposta de les diferents institucions es va fent cada cop més violenta”. Així de contundent s'expressa la publicació editada per difondre la campanya del Tomb Antirepressiu.

Aquesta iniciativa, que ja es va realitzar l'any passat, vol agrupar els diferents col·lectius afectats o que treballen en casos de repressió als moviments socials sota un paraigua comú. Així, sota el nom de Tomb Antirepressiu es troben col·lectius de suport a presos, militants pendents de judici o gent implicada en el anomenats muntatges policials.

“El Tomb neix de la necessitat d'articular un espai antirepressiu, que sigui una eina contra la solitud de cada cas de represàlia concret i que permeti una resposta global més eficient”, explica un membre

“El Tomb neix de la necessitat d'articular un espai antirepressiu que permeti una resposta global més eficient”

de la Comissió Antirepressiva de Sants, un dels col·lectius que hi ha darrere de la iniciativa.

I és que aquesta va precisament d'això, d'aglutinar els diferents grups que han patit, ho pateixen, cops repressius per establir canals de comunicació, enfortir les xarxes d'ajuda mútua, i visualitzar un “moviment plural i dispers però que s'agermana en la solidaritat”.

Encara que aquesta edició durarà menys que l'anterior, sols dues setmanes, la pretensió és la mateixa: recórrer els diferents espais de la repressió, i a través dels casos concrets visualitzar que aquesta és un mecanisme que colpeja de forma global i s'ha de tractar de la mateixa forma. Durant aquest temps, els diferents col·lectius realitzaran xerrades,

accions i manifestacions amb diferents lemes i reivindicacions, però deixant clar que la solidaritat és la principal arma dels moviments socials.

Per a difondre la idea, i aprofitant que precisament aquesta cooperació també té avantatges materials, s'ha editat un cartell d'un metre d'alçada i una publica-

ció recollint diferents anàlisis i cròniques dels casos que es pretenen denunciar, així com altra informació útil, de la que s'han editat 5.000 exemplars.

Paral·lelament s'editarà un dossier on es podrà trobar tota la informació (documents, sentències, tractament medàtic, etc.) sobre aquests mateixos casos. ☺

TOMB ANTIREPRESSIU

DEL 13 AL 27 DE MAIG

MANIFESTACIONS:

Barcelona: pça Universitat 20 de maig 17h

Lleida: pça Paeria 27 de maig 18h

www.moviments.net/tombantirepressiu

Esclata la mascletà

CREACIÓ ARTÍSTICA, PATRIMONI I CULTURA POPULAR A LA SEGONA SETMANA CULTURAL DEL PAÍS VALÈNCIÀ

Jordi Muñoz

L'Espai País Valencià pretén crear ponts de comunicació entre la societat catalana i valenciana

✉ **Lèlia Becana**
/expressions@setmanadirecta.info/

Arriba per segon any consecutiu la Setmana Cultural "El País Valencià a Barcelona", organitzada pel Espai País Valencià.

Una setmana cultural que es va inaugurar dimecres 3 de maig a la seu d'Òmnium Cultural amb la presència de Miquel Gil, com a membre de l'Associació de Músics en Valencià Ovidi Montllor, Francesc Felip, membre del Festival Inquiet de Cinema i Vicent Partal, de Vilaweb, entre d'altres. A l'acte es va presentar la programació de tots els actes que es perllongaran gairebé un mes, fins a principis de juny.

A l'edició de l'any passat, celebrada a mitjans del mes d'abril, s'hi van celebrar conferències i debats sobre la transició al País Valencià i la lluita per l'ús racional dels recursos hídrics, exposicions, teatre, cinema o una mostra gastronòmica. També es va fer un concert d'homenatge a Ovidi Montllor al Centre Artesà Tradicionari de Gràcia, concert que enguany farà un pas més enllà —com ja anunciàvem al número anterior de Directa— repetint aquest homenatge, aquest cop al Palau de la Música.

Aquesta segona Setmana Cultural pretén copsar i aporar la vida social i cultural del País Valencià, destacant determinats aspectes, no només els més tradicionals, sinó també l'actualitat política, la lluita dels col·lectius o la creixent especulació a què està sent sotmès el país.

Una finestra valenciana a Barcelona

L'Espai País Valencià (EPV) —creat la tardor de 2004— es va donar a conèixer amb el manifest "Valencians a Catalunya per la Unitat de la llengua" i la Setmana Cultural de 2205 fou el seu primer acte públic.

L'EPV és una entitat que aplega els valencians i valencianes residents a la Catalunya central per diversos motius i que s'han marcat l'objectiu de fer arribar la cultura valenciana més enllà dels tòpics més rancis. Volen fer prendre consciència que la societat valenciana ha contribuït —i continuarà fent-ho— a la riquesa i diversitat de la cultura catalana en genera a través de la música, la festa, la literatura, la gastronomia, les arts, l'ecologisme o els esports.

El doble objectiu de l'EPV és, "d'una banda, crear ponts de comunicació entre els nostres territoris que ens ajuden a desmontar aqueixos tòpics, i de l'altra, ajudar a mobilitzar la societat catalana perquè contribuïska activament i d'igual a igual a la tasca de normalització cultural i de defensa del territori que s'està duent a terme al País Valencià", segons manifesta un membre de l'entitat.

Les arts, la cultura i el patrimoni

Els actes s'organitzaran seguint tres eixos: la creació artística valenciana, la reflexió i el debat sobre el passat, present i futur del País Valencià i la cultura tradicional i el patrimoni del país.

Al primer apartat, el de la creació artística, s'oferirà un recital de joves poetes i la presentació del llibre guanyador del Premi Octubre en l'actual edició. La nit de divendres 12 tindrà lloc un concert gratuït al Parc del Clot. "Al País Valencià, cantem en català" és el títol del concert que pretén promocionar grups valencians entre el públic català. Actuaran Gàtaca, La Gossa Sorda, Jalea Real, Soul Atac i Prisoners of War.

El cinema s'estructurarà en tres seccions temàtiques: territori, treball i història. Gràcies a la col·laboració del Festival Inquiet de Cinema —que se celebrarà a Picassent durant el mes d'octubre— es podrà assistir a la projecció de la primera pel·lícula realitzada en valencià el 1933, El fava de Ramonet. Tampoc faltará el documental sobre la transició valenciana, "Del roig al blau".

El teatre anirà a càrrec de la companyia Pot de Plom que presentaran el seu nou espectacle, "El Chou" que, de la mà de personatges ja coneguts pel seu públic, faran una repassada a l'actualitat política, sempre en clau d'humor.

A l'apartat de debat i reflexió es realitzarà una taula rodona sobre els estàndards de la llengua —català, valencià i balear— que s'utilitzen en la traducció en el món de l'audiovisual. Col·lectius de defensa del territori parlaran, el dia 19, de les polítiques especulatives que estan arrasant el país.

Enguany no faltará l'homenatge a un personatge de la cultura valenciana, en aquest cas, a la figura de l'educador Antoni Llidó, amb una exposició en memòria pel 70è aniversari del seu naixement.

La jornada començarà amb activitats per a la quitxalla: Dani Miquel els oferirà una sessió de cançons i contes que encisaran els més menuts —i no tan menuts—, i també podran participar en un taller de titelles.

La cultura al carrer

La cultura popular i el patrimoni del país seran els protagonistes del tercer apartat de la Setmana Cultural amb una jornada al carrer a la gràcia Plaça de la Virreina en què la cultura serà la protagonista.

Com que una jornada valenciana no pot ser completa sense una paella, gaudirem de l'autèntica paella valenciana, amb totes les seves variants possibles i impossibles, amenitzada pels Ovidi Twins i, en la sobretaula, per fer baixar l'arròs, els Sacsejat Folk.

Podrem assistir a una exhibició de pilota valenciana i a un partit de galotxa —esport en què la pilota ha de passar per sobre d'una corda situada a una certa alçada. Per cloure la diada assistirem al "Desperta Folk!", la primera trobada de música folk dels territoris de la Corona d'Aragó, amb grups de València, Aragó, Catalunya i les Illes Balears.

PER VEURE EL PROGRAMA D'ACTES COMPLET:
www.espaipaivalencia.org

Pim-Pam-Pum

Revista Polémica 25 anys de publicació llibertària

Samuel Rodríguez

La revista Polémica celebrarà l'11 de maig el seu 25è aniversari, convertint-se en una de les poques publicacions amb tants anys de vida i l'única en l'àmbit anarquista. Sònia Turon i Toni Castells, membres del consell de redacció, ens parlen d'un projecte que sempre s'ha mantingut independent.

Hi ha una pregunta obligada: quina és la fórmula per mantenir-se durant 25 anys?

No la coneixem, aquesta seria la segona etapa de la revista però no hem deixat mai de sortir, això sí, la periodicitat pot variar. Deu ser la voluntat d'existir malgrat les dificultats.

Quin tipus de dificultats?

Sempre hi ha problemes per a finançar els projectes, tot i que, ara, amb les subscripcions i les vendes, podem dir que estem en

un moment d'estabilitat, no li devem res a ningú. Aquí ningú cobra per la feina que fa, inclús paguem una quota.

Podem parlar d'una publicació resistent?

No, perquè no creiem que siguem únics. Hi ha més publicacions, potser no porten tants anys, potser són diferents formats, però el punt de vista és el mateix.

Algun exemple...

L'Estel Negre de Mallorca, El Pèsol Negre de Berga o la recent Al Besós.

El fet de no haver estat mai vinculades a una organització us ha ajudat a mantenir-vos?

Sempre hem estat independents. En algun moment, determinades organitzacions anarcosindicalistes han pretès marcar-nos la pauta, atribuir-se la nostra adhesió, però no ens hem deixat i prou. No pertanyem a ningú.

Suposo que el vostre funcionament és assembleari.

Sí, tots els temes són decidits i revisats de forma col·lectiva. Un cop a la setmana ens reunim i parlem, treballem, contactem.

Polémica és una publicació de reflexió o d'actualitat?

Per la periodicitat no podem oferir rabiosa actualitat, sinó articles més de reflexió i de fons. Vam crear la web precisament per donar sortida a aquelles notícies més immediates. Són dos projectes que funcionen en paral·lel.

És possible actualment una premsa llibertària?

Rotundament sí. Hi ha publicacions que, sense definir-se com a anarquistes, ho són pels seus continguts. L'important no és l'etiqueta que et pengen sinó el que es diu i com es diu.

Electrònica aborigen al FONA

✉ **Roger Palà**
/cultura@setmanaridirecta.info/

En aquesta vida hi ha tres tipus de preguntes: les fàcils, les difícils i les impossibles. Explicar què és el FONA entra dins la categoria quatre: no hi ha adjectiu que en defineixi la dificultat. O potser serà que, de tan fàcil, no hi ha adjectiu que en defineixi la senzillesa: potser per això resulta tan complicat.

FONA se suposa que són les sigles de Festival de Música Electrònica Aborigen, però bé, cap d'aquestes paraules comença per "n" o per "o", o sigui que l'origen del nom segueix una mica ocult en la tenebra. Hi ha qui diu que els seus impulsors van prendre'l per la semblança fonètica amb el Sonar, el suposat festival de referència de l'electrònica de Barcelona. Però això tampoc deixa de ser una hipòtesi: Sonar i

FONA
FESTIVAL DE MÚSICA ELECTRÒNICA ABORIGEN
www.nautes.org/fona

FONA tampoc s'assemblen gaire, que diguem.

Anem per ordre, doncs. Coses clares: el FONA és una trobada de gent a qui li agrada la música electrònica i, en alguns casos, fins i tot la practica. Amb una particularitat: es tracta d'electrònica feta en català. Cosa inèdita, doncs, i que, diguem-ho claret, resulta bastant més difícil de trobar al supertxtatxi Sonar. De fet, l'únic cop que s'ha cantat en català en aquest festival, la notícia fins i tot va sortir als diaris: ho va fer el polifacètic Guillamino en l'edició de l'any 2003.

Vessant electrònica

Pel que fa al FONA, però, tant important com el fet de cantar en català és la vessant electrònica de la trobada. Tots els artis-

Lloc: Nau del GER
(Sant Pere de Ribes, Garraf)
Data: 13 de maig
Hora: de les 18 a les...

tes i grups que en prenen part treballen amb bases o instruments electrònics: punxa discos, sound sistemes, o bé grups amb estructura clàssica que incorporen alguns elements de l'electrònica.

En el cartell d'enguany hi trobem Ovidi Twins, Selector Dubte, Ix, La Principal de la Nit, Antiherois, Gato.el.Qiman, La Màquina de Turing, Telenoika, Dr. Strange i Orxata Sound System, a més del col·lectiu de videoprojeccions Alquimia del Sol i la gent del taller Riereta.net.

El FONA no és un festival propiament dit, sinó una trobada col·lectiva en què tan important són els grups que hi toquen com els col·lectius que donen acollida a l'esdeveniment: en aquest cas, el GER de Ribes.

Per mirar i reflexionar

✉ **Lèlia Becana**
/cultura@setmanaridirecta.info/

DOCUMENTA'T

Lloc:
CASAL PERE QUART
Rambla 69
Sabadell

Del 12 de maig
al 18 de juny

Organitza:
CAN CAPABLANCA

La iniciativa Documenta't sorgeix amb el doble objectiu de divulgar un tipus de documental social entre la ciutadania no vinculada als moviments socials i acabar amb la descentralització d'aquest tipus d'activitats, donat que la majoria de les projeccions obliga la gent de comarques a desplaçar-se fins a Barcelona. Malgrat viure en l'era de la informació, els temes "incòmodes" continuen silenciats, manipulats i censurats. Ara tenim l'oportunitat de veure una mica més enllà del que ens volen mostrar.

Aquest serà el primer de tres cicles —els altres dos seran a la tardor i la primavera vinents— i s'abordaran els temes de consum, energia i mobilitat, globalització i

explotació laboral, imperialisme i repressió dels pobles. Cada passí estarà introduït per una persona vinculada a la temàtica tractada a més d'alguna participant a col·lectius de Sabadell, que oferirà un punt de vista més localista en el posterior debat.

La immigració, la precarització de la vida, l'especulació immobiliària, la llengua, la repressió social, les relacions nord-sud, el món rural, els conflictes oblidats, i la violència de gènere són els temes que ompliran els següents cicles del Documenta't.

Algunes de les pel·lícules que es podran veure són *The End of Suburbia* —el 12 de maig—, *The Corportion* i *Maquiladoras*.